AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 9

KARİKATÜR

SAYI : 102 • EYLÜL / 2001

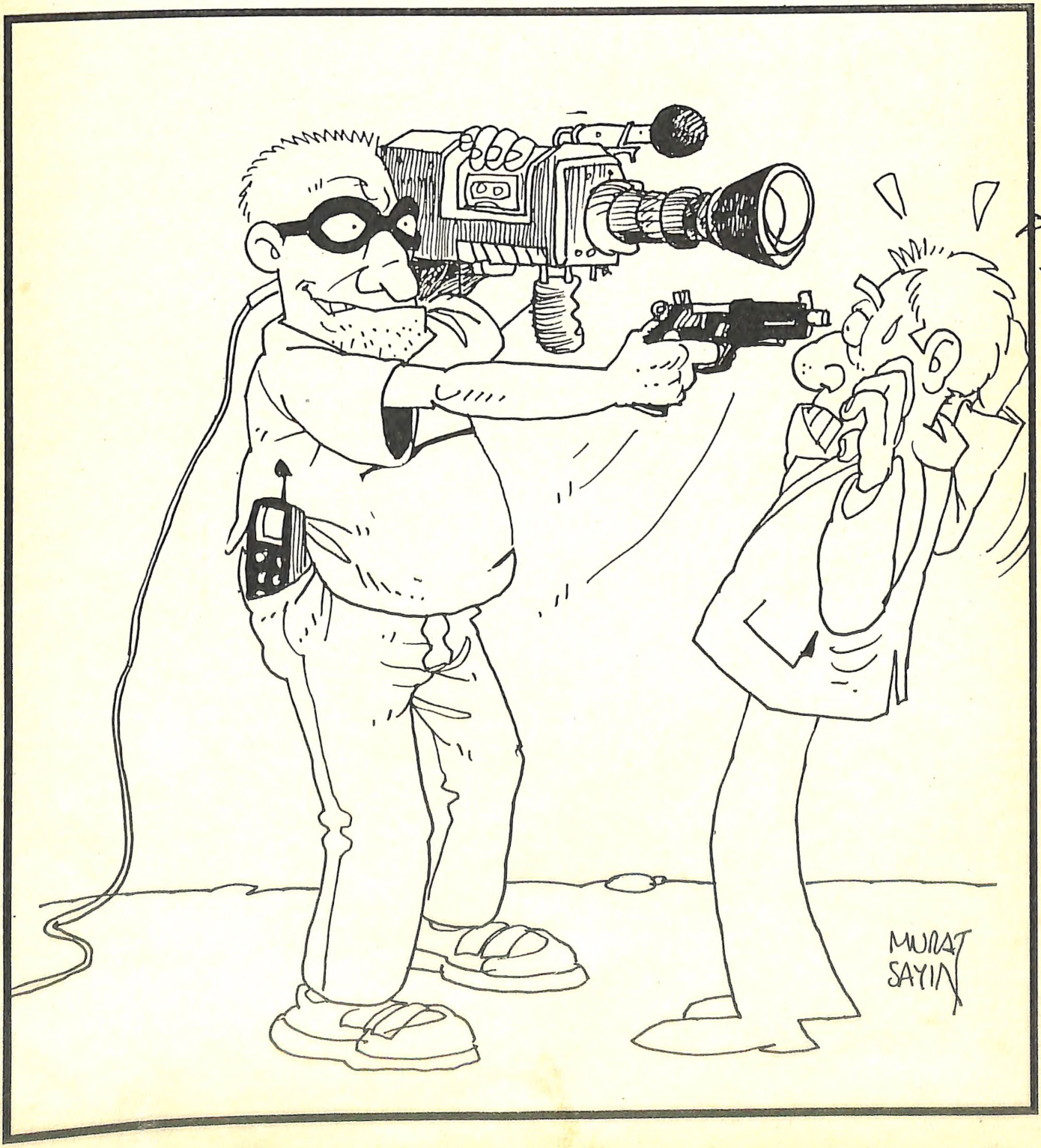

AHMET ERKANLI

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU

ALİ FUAT SÜER
BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR

ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ OSMAN TAŞ
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKIN ÖNDER
ALAATTİN KAÇAR
BAYRAM ALİ KARA
BURHAN ÖZOYAL
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEMALETTİN GÜZELOĞLU
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERDOĞAN KARAYEL
ERAY ÖZBEK
ERGÜL AKTAŞ
EROL ÖZDEMİR
HASAN SEÇKİN
HASAN UYSAL
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
HİKMET CERRAH
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
METE ARİF TOKMAK
MUHİTTİN KÖROĞLU
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ORHAN ENEZ
ÖZGÜR ARHAVİLİ
TAYFUN AKGÜL
TONGUÇ YAŞAR
SEÇKİN TEMUR
SEMİH POROY
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK
YİĞİT ÖZGÜR

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Bursa/Mümin Bayram/İzmir·Cem Koç/
Trabzon·Adnan Taç/Sinop·Seyit Saatçi
Zonguldak·Kürşat Coşkun

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. · ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: KUBAN MATBAACILIK YAYINCILIK · ANKARA
Matbaacılar Sitesi 558. Sok. No:20 Tel: 0.312. 395 20 70

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 18.000.000 TL - Bir Yıllık: 36.000.000 TL.
Altı Ay: 24.000.000 TL. Bir Yıllık: 48.000.000 (Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: MURAT SAYIN

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

RÜZGÂR EKEN, FIRTINA BİÇER

Kültür Bakanlığı'nın katkılarıyla 1-7 Eylül 2001 tarihlerinde Balkan ülkelerinden; *Krastio Krastev* (Bulgaristan), *Florian Doru Crihana* (Romanya), *Srecko Puntaric* (Hırvadistan), *Jordan Pop Ilıev* (Makedonya), *Borislav Stankovic* (Yugoslavya), *Alojz Zorman Fojz* (Slovenya), *Medi Belortaja* (Arnavutluk), *Giannis Geroulias* (Yunanistan), *Sakic Ziyad* (Bosna-Hersek)'ı biraraya getirdik.

Savaşların en yoğun geçtiği Balkanlar'daki durum karikatürcülerin çizgileriyle masaya yatırıldı.

1 Eylül 2001 cumartesi günü İstanbul Büyükşehir Belediyesi Karikatür ve Mizah Müzesi'nde Balkan ülkeleri karikatürcülerinin çalışmalarından oluşan 150 karikatür karikatür ve mizah sevenlerin beğenisine sunuldu.

3 Eylül 2001 pazartesi günü Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Burhan Felek Konferans Salonu'nda "Barış ve Karikatür" başlığı altında sempozyum düzenlendi.

Krastio Krastev (Bulgaristan), *Florian Doru Crihana* (Romanya), *Srecko Puntaric* (Hırvadistan), *Jordan Pop Ilıev* (Makedonya), *Borislav Stankovic* (Yugoslavya), *Alojz Zorman Fojz* (Slovenya), *Medi Belortaja* (Arnavutluk), *Giannis Geroulias* (Yunanistan), *Sakic Ziyad* (Bosna-Hersek), Türkiye'den Metin *Peker, Tan Oral, Yurdagül Göker* ve *Canol Kocagöz*'ün katıldığı toplantı süresince barış ve karikatür konuşulurken; karikatürün barışa olan katkısı katılımcılar tarafından izleyicilere sunuldu.

1 hafta konuğumuz olan Balkan ülkeleri karikatürcüleri savaşsız, sömürüsüz ve terörsüz bir dünya ve Balkanlar dileğiyle ülkemizden ayrıldılar.

Etkinliğimiz süresince ortak görüşümüz savaşsız, sömürüsüz ve terörsüz bir dünya derken çok geçmeden 11 Eylül 2001 tarihinde Amerikan emperyalizminin yıllardan beri besleyip büyütüp dünyanın başına bela ettiği yeşil kuşak teröristleri Dünya Ticaret Merkezi'nin ikiz kulelerini, yanına yaklaşılmaz dedikoduları üretilen Pentagon binasını yerle bir ederek binlerce insanı öldürdüler.

Ne demiş atalarımız: "Rüzgâr eken, fırtına biçer." 80'li yıllardan beri komünizm tehlikesine karşı Orta Asya'da dincileri yeşil kuşak teorisi adı altında örgütleyip silahlandırıp eğiten Amerikan emperyalizmi kendi silahı ile vuruldu.

Uluslararası birçok terör eylemine suskun kalan Avrupalılar ise birden bire terörü tanıdılar. Günaydın!

Terörün dini, imanı, sağı-solu olmaz. "Benim teröristim iyidir, seninki kötü." diyenin tepesine bir gün uçak da iner, füze de.

FIRTINA EKEN, TAYFUN BİÇEBİLİR

MAKSAT MUHABBET

hASAN uYSAL

Kestane Geri Döndü

ABD İkiz Kuleleri ile Pentagon saldırısını NTV'den izledim. İlk uçak ikiz kulelerden birine çarptığında, NTV sunucusuna göre bu bir saldırı değil, bir kaza olmalıydı. İlk uçak saldırısına canlı bağlanmıştık ve bunu izlerken ikinci uçak geldi diğer gökdelene. Sunucuya göre, böyle bir şey olamazdı. Uçuş merkezinde bir arıza olmalıydı, bilgisayar sistemleri mi bozulmuştune?

Sunucunun yaklaşımı doğru da olabilirdi ama ben ilk uçak olayının ardından bunun bir saldırı olduğunu düşünmüştüm. Aklıma başka bir olasılık gelmemişti nedense. Belki de bilinçaltında bunu istiyor da olabilirim. Küstah ve kabaca dünyaya hükmeden bu emperyalist ayıların, özellikle Körfez Krizi sırasında çoluk çocuğu günlerce bombaladığını ve bu rezilliği, insanlık dışı saldırıyı dizi film gibi bize seyrettirdiğini unutmamıştım.

New York'un, havaya dikili erkek organını andıran ikiz kulelerini bulan iki uçağın ardından, kimi Ortadoğu ülkelerinden görüntüler geldi ekrana. Üç beş kişi şaşırmış bir ifadeyle ve de ilgiyle TV'den yayınlanan görüntülere bakıyordu. Ama bunun dışında kalanların memnuniyeti yüzlerine çoktan yapışmış, bu saldırı kutlama gösterilerine dönüşmüştü. Hele o kadın... Lübnan'daki Şatilla mülteci kampındaki kutlama gösterilerine katılan peçeli, şişman Filistinli kadın. Neşeyle el çırparak bağırıyor, sevincini belli etmek için de zılgıt çekiyordu.

Ya ABD'deki insan manzaraları... Bağırarak kaçışan, dehşetin gözlerine takılı kaldığı insanlar. New York'taki bir cafede, korku ve dehşetle TV seyreden kadın ise, kendisine uzatılan mikrofona, "Aman Allahım, inanamıyorum, böyle bir şey nasıl olur" diye sesleniyordu. Öyle ya, dünyanın başına bomba yağdıran ülkesinin başına nasıl bir ful depo benzinli uçaklar yağabilir, ülkesi Lübnan'a dönebilirdi. Böyle şeyler Lübnan'a, Irak'a, Belgrad'a, Filistin'e, Kudüs'e, Afganistan'a olabilir, ABD'ye olamazdı.

Filistinli mülteci kadın, sadece kendilerine layık görülen felaketin, bu felaketlerin sorumlusu olarak gördüğü ülkenin başına gelmesi nedeniyle sevinç çığlıkları atarken, New Yorklu kadın; ülkesinden çok çok uzak yerlerde, ancak tanımadığı insanlara layık bulunan felakete, bu kez kendi kentinde karşılaşmış olmanın şaşkınlığını yaşıyordu. Ne kadar acıydı bu saldırı, bu ne felaketti, bunu yapanlar insanlık dışı canavarlardı. Çünkü onlara karşı yapılmıştı!

Dün gibi anımsıyorum; CNN muhabirinin Irak'ın bombalanışını tasvir etmesini "Adeta binlerce ateş böceği uçuşuyor" demişti. O ateş böceği dediği, bombalardı oysa ve her biri 5'er 10'ar, çoluk çocuğun başına düşüyor, onları yakıyor, acıdan kıvrandırıyor ve öldürüyordu. En azından yuvalarını yıkıyordu. Iraklı bir TV muhabiri New York'a saldırıyı böyle ballandırarak, "Bravo, tam isabet, göbekten girdi binaya. Bina şimdi alevli bir pastayı andırıyor" diye anlatsaydı, Bağdat'ın bombalanışı meraklı bir film gibi izleyen o Amerikalı kadın nasıl karşılardı acaba?

Öbürü bombalanınca o, o bombalanınca öbürü, en azından duyarsız kalıyor, tepki göstermiyor, tersine memnuniyet duyuyorsa... kalleş bir mücadele aracı olan terör bu dünyada bitmeyecek demektir. Bu bir...

****

Başka bir şeyi tartışmak istiyorum. Hani Türkiye'nin gelir dağılımı bozukluğundan söz edilir ve sorunların, anarşi ve terörün kaynağı olarak da bu gösterilir ya. Hatta özellikle bölgesel gelir dağılımının bozukluğu... Peki, kabul. Ya dünyada durum ne? Dünya nüfusunun yüzde 87'si, üretilen değerlerin yüzde 20'sini, geri kalan yüzde 13'ü ise yüzde 80 değere el koyuyorsa... Hele bölgesel bozukluklar Türkiye'den kat be kat bozuksa... Bu durum Türkiye'de anarşi ve terörün kaynağı ise, dünyada olmaz mı?

ABD'de yaşanan terörün sorumlusu olarak Bin Ladin ve onu koruyan Afganistan yönetimi gösterilmedi mi? Dünyanın en zengin ve gelişmiş ülkesi ile dünyanın en yoksul ve gelişmemiş ülkesi karşı karşıya şimdi. Efsane diye gösterilen ABD, kestane olmuş durumda ve sarsılan bu dünya devi, düşmanını bilmediği bir savaşa, belki de tüm dünyaya benzin saçacak bir çılgınlığa hazırlanıyor.

İşin bir başka boyutu var; en az yarım asırdır, binlerce insana, komünizme karşı gerilla savaşı ve bomba eğitimi veren, ellerine dünyanın en gelişmiş silahını tutuşturan ve yine binlerce insanı terör yaratma konusunda yetiştiren CIA değil mi? Bin Ladin CIA görevlisi değil miydi? Talibanları, Pakistan ve Kandahar'da eğiten, doyuran, silahlandıran ABD ve İngiltere değil mi? Rüzgâr eken kestane, şimdi fırtına biçiyor.

ABD 11 Eylül'de yaşadı bu terörü. Türkiye'nin yaşadığı belalı dönemin yıldönümünden bir gün önce. Hafızanızı zorlayın lütfen; Türkiye'nin yarım asır geriye gitmesine ve bugünkü kötü günlerin anası 12 Eylül faşist darbesi yapıldığında, "Türkiye'deki darbeyi 'Bizim çocuklar yaptı' " diyenler ABD yönetimi değil miydi?

İşte bu çocukları şimdi de, alıştırdıkları işi kendilerine yaptı.

***

Basınımızda ve hükümetimizde yer alan Amerikalıdan ve Amerikalılara da değinmek istiyorum. Körfez Krizi'nde, "Irak'a girelim, Kerkük'ü alalım" diyen satılık kalemler şimdi el birliği ile "ABD'ye destek verelim. Hükümet çok uyuşuk davranıyor." diyerek ABD'nin uğradığı saldırıya ağıtlar yakıyorlar.. Onların hepsine birden Co adını koydum çoktan, hiçbirinin diğerinden farkı yok çünkü, tek tipler.

Yazıyor üstad Co, "Terörü kınıyorum ama..." diyenlerden midesi bulanıyormuş. Nasıl "ama" denirmiş... Oysa Co; terörün henüz başladığının farkında bile değil. Terörü kına, tükür, ne işe yarar... terörü yaratan etmenleri bilmeden ve bu etmenleri ortadan kaldırmadan...

Ey kestaneciler ve kestaneyi sevenler, gerçekten bu dünya devini seviyor, ona gerçekten hizmette kusur etmemek istiyorsanız, olan biteni sorgulayın. Dünyanın, onların ahırı olmadığını, bundan böyle köpeksiz köyde değneksiz gezemeyeceklerini, o pis iştahlarını terbiye etmelerini söyleyin. Bu kafayı düzeltmezler ve sorgulamazlarsa bundan sonra kestanenin de, kestanecilerin de işi zor. İstedikleri kadar bu saldırıyı kendi çıkarlarına dönük operasyonlarda kullanacak olsalar bile. ABD'nin sinir uçlarını felç edecek eylemlerin düğmesi, bu operasyonları bekliyor, benden söylemesi...

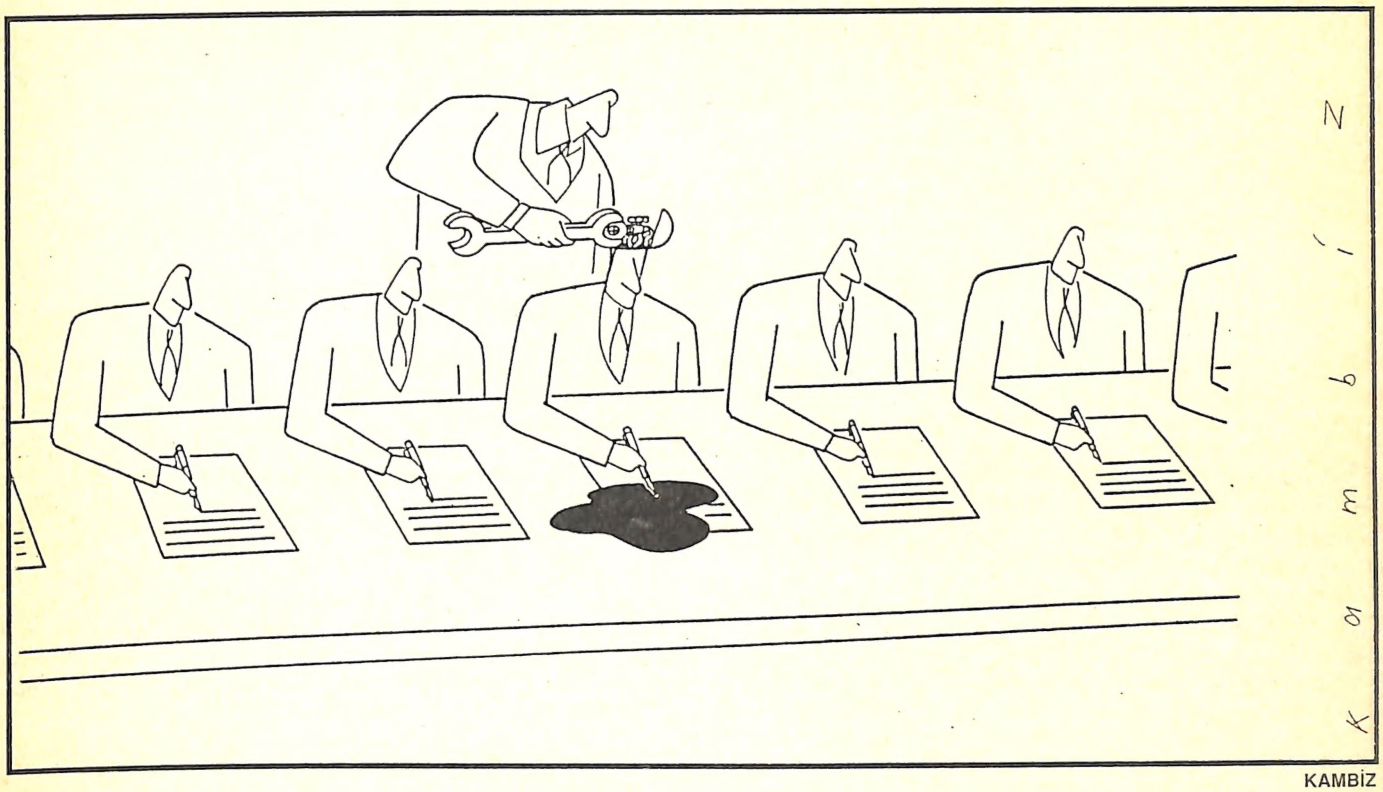

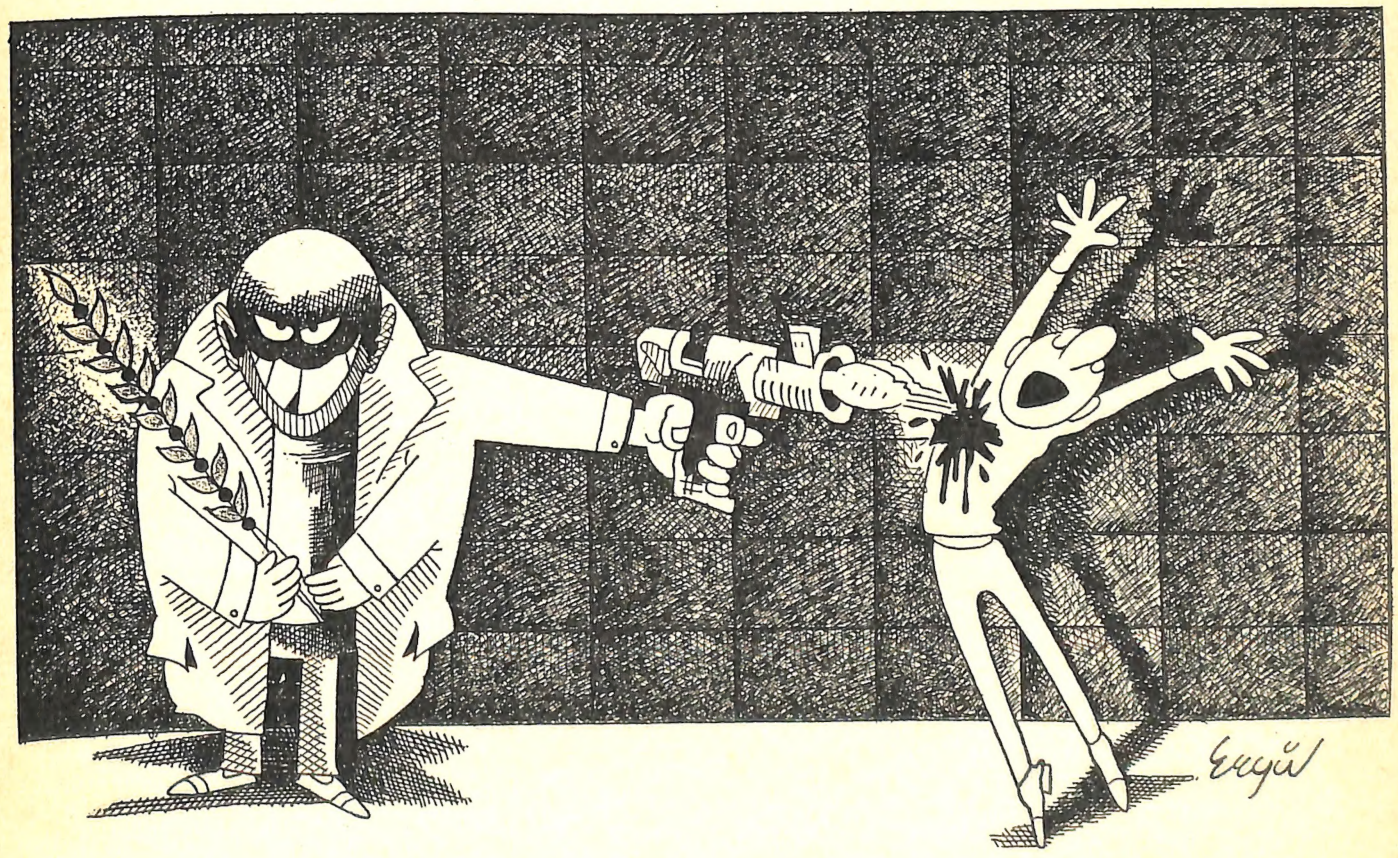

ERGÜL AKTAŞ

dinozorun yeri

hüseyin atabaş

TEK KİŞİLİK BAYRAM YERİ

Türkiye'nin elli yıllık tarihinde barıştan yana olanlara, hele bu doğrultuda örgütlenenlere iyi gözle bakılmadığı bilinen bir gerçektir. Dikkat buyurulursa, Mustafa Kemal'in; "Yurtta barış, dünyada barış" sözü de son zamanlarda anımsanmaz oldu. Çünkü, anamalcı sömürü düzensizliği, barışın yeşermesine elveren eşitlik ortamının oluşmasından ürküyor. Eşitsizliğin kol gezdiği bir dünyada barıştan söz edilebilir mi? Eşitlik, "bir topluluğun ya da bir ailenin bireyleri ya da karşıt varlıklar arasında oluşan uzlaşma, uyum durumu"dur. Bu, dünya halkları için de böyledir. Böyle bir dünyanın gerçekleşmesi demek, sömürünün ortadan kalkması demektir. Bu ise, "yeni dünya düzeni"nin korkulu gerçeğidir.

"Hiçbir gerçek, gerçeğin kendisi kadar çarpıcı değildir" diye bir söz var, bilirsiniz. Ama herkesin gerçeği farklı farklıdır. Tuzu kuru olanın gerçeği başkadır, baldırı çıplağın başka. Kışın gerçeği ile yazın gerçeği birbirinin tersidir örneğin. Varsıl başını yazın örter, fukara kışın.

***

Geçtiğimiz yaz günlerinde, "basında güven"in simgesi olan bir gazetemizde, "Her başa şapka" başlıklı bir haber vardı. Halkımız kıçını örtemezken, haberi süsleyen fotoğrafta, orasını örtme gereği duymayan bayan, birkaç aylık asgari ücret değerinde olduğunu sandığım bir şapka ile başını örtmüştü. Ve haber şöyle devam ediyordu: "Güneşli günlerin dayanılmaz aksesuvarları şapkalar bu yıl bir renkli, bir renkli ki sormayın... Üstelik modelleri de son derece rahat. Güneşin artık düşman yüzünü de gösterdiği çağımızda siz siz olun şapkasız çıkmayın." Hepsi bu kadar olan bol şapka resimli haberi yazan muhabire, "Senin Türkçeni seveyim!.." deyip geçmekten başka ne gelir elimizden.

Gazetedeki "Saç cambazları" başlıklı bir başka haber de şöyleydi: "Televizyonlarda görüp iç geçirdiğiniz saç modellerini de elbet birileri yapıyor. Peki kim bunlar ve harika saç modellerini kaç paraya yaparlar merak ediyorsanız..." Sonra, gazetenin "Vitrin" ekindeki manşete bakıyoruz: "Ayağınızı denk alın". Hayır, öyle sandığınız gibi şu ekonomik kriz ortamı nedeniyle, "ayağını yorganına göre uzat" gabilinden bir uyarı değil bu. Bedenlerine yılanlar sarılmış kadın ve erkek resimleri ile donatılmış bu iki sayfalık haber, ayakkabılarla ilgili. Şöyle başlıyor: "Bakmayın siz eskilerin, 'ayağını sıcak tut, başını serin' lafına. Sıcak yaz günlerinde onların da rahat ve püfür püfür günler geçirmek hakkı. Neyse ki birkaç yıldır yazları sandalet ve terlikler moda da ayaklar bayram ediyor. Hele o terlikler. Pullu, payetli, taşlısını mı istersiniz, son derece sade incecik bantlısını mı, yoksa parmakarasını mı... Artık seçim zevkinize kalmış..." Doğrusu seçim benim zevkime kalsa, kalemi elime alır, uygun aralar bulur, haberi yazanın noktalarını düzeltirdim!..

Haberler pek çok gazetede de benzer biçimde devam edip gidiyordu... Demek ki bunlar, acısı tatlısıyla, ülkemizin gerçekleri! Ama ben ve benim gibi dinozorlar ülkemiz gerçekliğinin çarpıcılığını algılayamıyoruz demek ki. Belki de anamalcı düzensizlik, dünyayı tek kişilik bayram yerine dönüştürmek istiyor da biz ayrımında değiliz.

***

Geçen yıl ağustos ayının ortalarında "Yalova Uluslararası Kültür-Sanat Şenlikleri"ne çağrılıydım. Düzenleme ve duyuru eksikliği hat safhadaydı. Vazgeçtik ulusal basından, yerel gazetelerde, radyolarda ve televizyonda bile tek satır haber yoktu. İlk etkinliği biz katılımcılar, eşlerimiz ve düzenleyiciler kendi aramızda yaptık: Üç Danimarkalı, bir Bulgar şair, bir Japon şair adına Elçilik Kültür Müsteşarı ile bir Yunanlı şairin temsilcisi olarak Ayvalıklı Ahmet Yorulmaz ve bizim Danimarkalı Hüseyin Duygu dahil on beş kişiydik. "Uluslararası" olan bu etkinlikteki düzenleme bozukluğunu dile getirmemiz üzerine, sağa sola koşuldu, son gün yapılan şiir dinletisine bir kırk elli kişi toparlandı... İlk kez orada karşılaştığım Ahmet Yorulmaz'ın, bir ara, Sennur Sezer'e çok güzel şiir okuduğunu söylemesi, Yalova'daki tek mutluluğumdu, o anda Yalova benim için tek kişilik bayram yeriydi!..

Şiir dinletisinden sonra Belediye Başkanı'nın verdiği plâketi alırken, "İzniniz olursa bir iki şey söylemek isterim." dedim. "Hay hay, buyur" dediler. Mikrofonun başına geçtim, özet olarak şunları söyledim: "Efendim, hiçbirinizin iyi niyetinden kuşkum yok. Ama bu tür etkinlikler ciddiyet ve özen gerektirir. Bunu böyle söylersem unutulur, gelecek yıllarda da benzer aksaklıklar sürer gider. O yüzden size bir öykü anlatmak istiyorum: 1960'lı yıllarda Türkiye'de adına 'Barış Gönüllüleri' denilen Amerikalılar eğitim ve sağlık gibi alanlarda çalışırlardı. Hani bütün Türkler gibi bizim Karadenizliler de konuksever insanlardır. Bir akşam, o Amerikalılardan birini bizim köylerden birine yemeğe davet etmişler. Yenilmiş, içilmiş; gece yarısına doğru adam def-i hacet gereksinimini belirtmiş. Ama adamı götürecek tuvalet yok. Bizim Temel eline bir gemici feneri almış:

— Hadi, gel peşumden, demiş.

Amerikalı umarsız, takılmış Temel'in arkasına. Bir fındık bahçesinin ortasına gelmişler. Temel:

— Aha, yap şuraya, demiş.

Adam işini görmüş, dönüp gelirlerken:

— Türkiye'de her şey iyi güzel de, organizasyon yok; diyecek olmuş.

Temel'de yanıt hazır:

— Türkiye'de organizasyon olsaydi, sen benum babamun bahçesinun ortasına değil, ben senun babanun bahçesune ederdum."

***

Temel'in bu müthiş özeleştirisinin üzerinden geçen kırk yıl, Türkiye'de hiçbir şeyi değiştirmedi. Birileri hâlâ ülkeyi de, dünyayı da vurgunlarla, talanlarla, savaşlarla tek kişilik bayram yerine çevirme sevdasında. Böyle bir dünyada barışı sağlamak olanaklı mı? Adamlar babamızın bahçesine "etmeyi" sürdürürken uzlaşmadan, eşitliğin uyumundan söz edebilir miyiz? Bunun için daha çok savaşmamız gerek, çoook!..

1 Eylül Dünya Barış Günü'nüz kutlu olsun. Dünyayı tek kişilik bayram yerine dönüştürmek isteyenlere karşı savaşa devam.

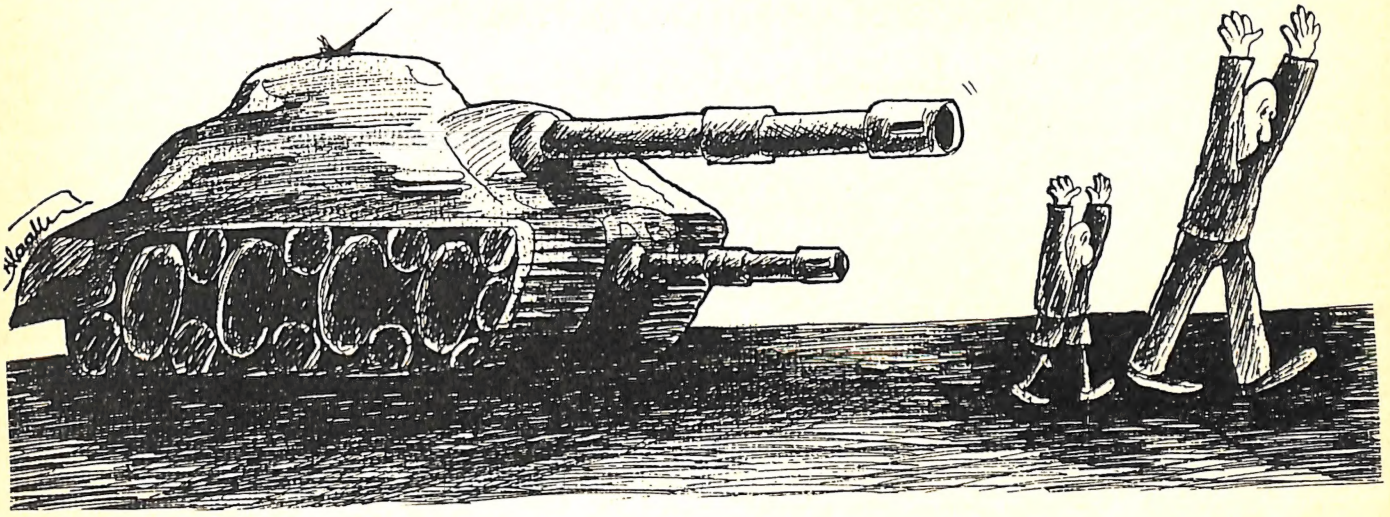

ALAATTİN KAÇAR

KADİR DOĞRUER

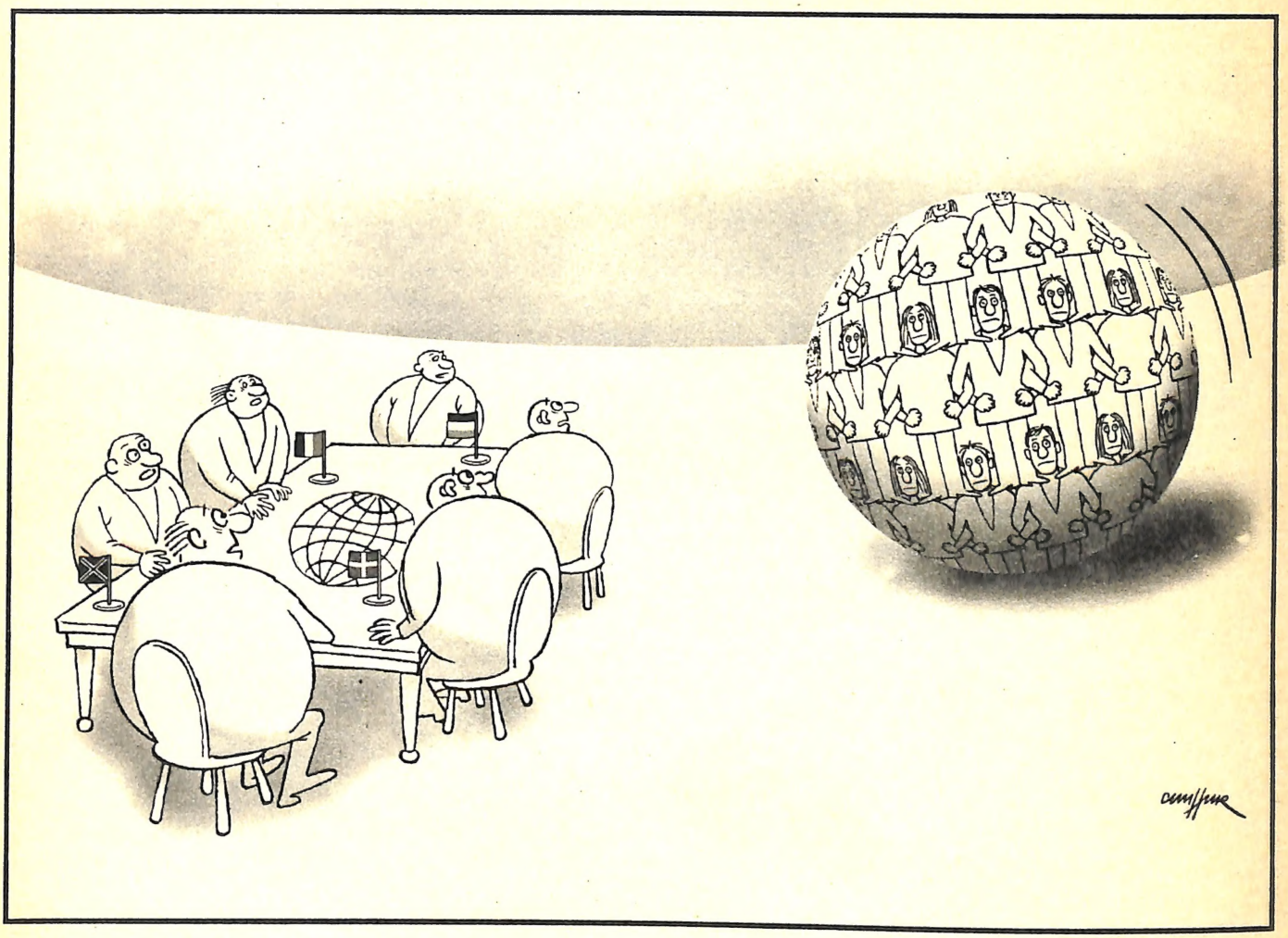

RUHİ TEK TREN PENCERESİNDEN

URASA

Yolcular yanık tenli adama baktı. Adam kendisine çevrilen gözlerden rahatsız olmadan konuşmasına devam etti.

— Acaba, o yüz on kişiye şirinlik urasası mı yapıldı? Güney illerinde hastalıklar, nazarlar, uğruklar için yapılan kocakarı tedavisi canım. Bir erkeğin bir kızı sevmesini sağlamak için yapılır. Kızın tenasül uzvuna bir şeker parçası sürülür, bu şekerle yapılan şerbet erkeğe içirilir. Ondan sonra erkek kızın esiri olur. Ne söylese yapar, öl dese ölür, öldür dese öldürür. Bir sözünü iki etmez.

Tren sarsıla sarsıla virajı döndü.

MUZİSTAN

Makinist yolcuları uyandırmak istercesine düdüğe asıldı. Yolcular leyla gibiydi. Uyuşuktu. Bırakın ellerini parmaklarını kımıldatmaya üşeniyordu. Vagondaki gözlüklü adam:

— Ne olacak Muzistan'ın hali? diye sordu.

Adam, Afrika'nın bir kıyısındaki Muzistan'a aklını takmıştı. Bu ülkeyi kendine dert edinmişti.

— O ülkedeki parlamentodaki üyeler bugüne kadar gelmiş geçmiş üyelerden en başka. Yani evlere şenlik kişilikleri var. Hepsini oturt oturt ipe diz. İnsan mı değil mi belli değil. Paraya ve çıkara dayalı bir zekâ yapısındalar. Bağlı oldukları birliğin başkanı kalk diyor kalkıyor, otur diyor oturuyor, osur diyor osuruyor, parmak kaldır diyor parmak kaldırıyor. Haydi kavgaya deyince kavga ediyor. Çok iyi küfür biliyorlar. Sunturlusunu ediyorlar. Dillerini bilmeden bağırıyorlar. Beyazı zencisi aynı hamurdan yapılmış. Renkleri bile fark etmiyor.

— Orası Muzistan.

— Onlara kim dokunursa eli yanıyor. Bir manyetik alanla korunuyor. Cinayet serbest, yolsuzluk yapmak doğal. Kaçakçılık, orospuluk yapmak kolay. Pezevenkler baş tacı. Ağızlarında din sakız, çiğnemek serbest. Yalan söylemek üstünlük göstergesi. Fırıldak gibi dönmek başarının simgesi.

— Muzistan.

— Evet, gündem yapma. İşler fasa fiso. Altınlar, dövizler cukkaya.

Bir çocuk gözlüklü yolcuya baktı:

— Muzistan'da muz çoktur. Maymunlar bayram ediyordur, dedi.

Tren tam yol yoluna devam etti.

Bir yolcu söze karıştı:

— Sana ne Muzistan'dan. Sen kendi dümenine bak, dedi.

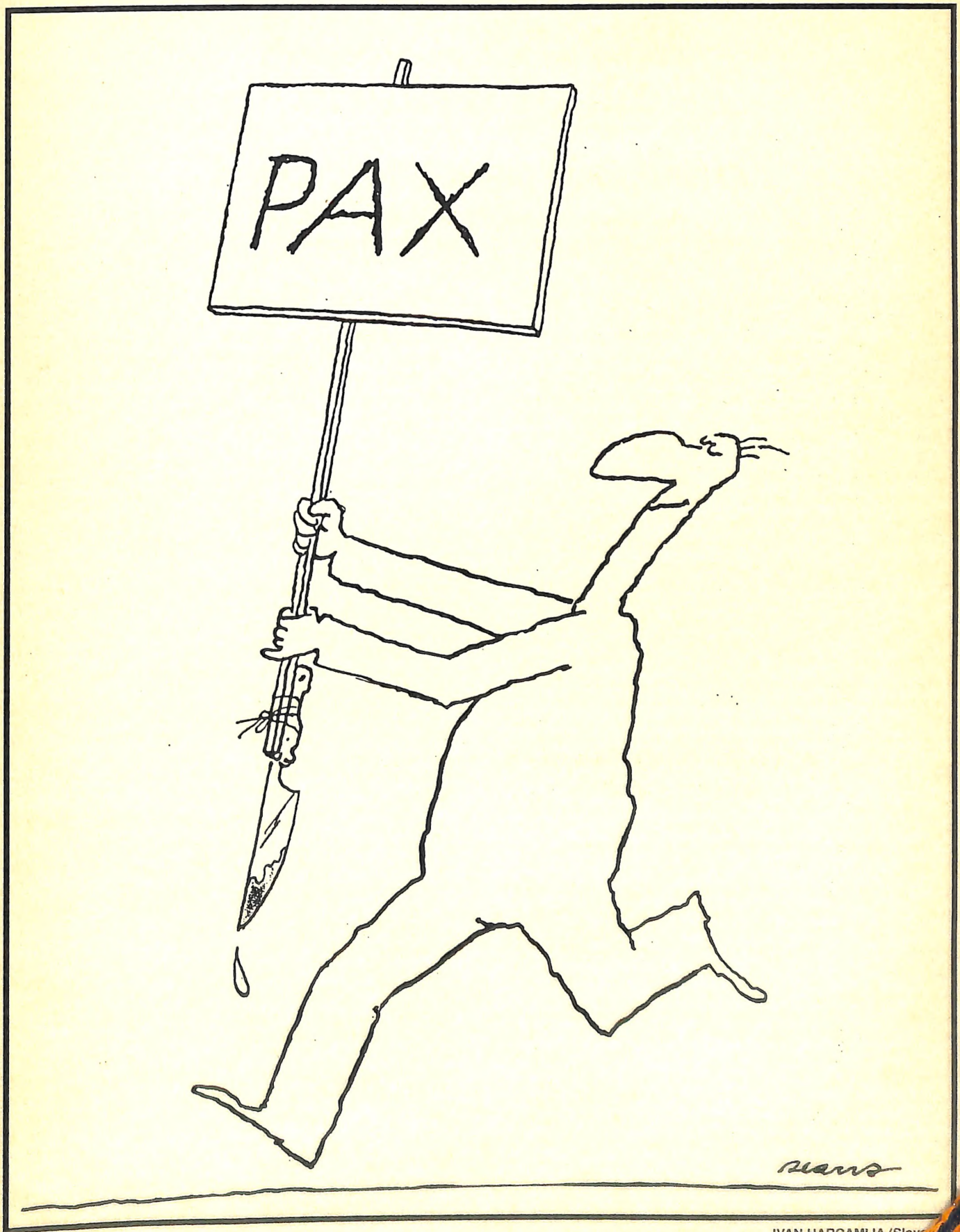

IVAN HARCAMIJA (Slov

mizah dosyası
cihan demirci

KARİKATÜRÜN TARİHİNE YOLCULUK - II

Sevgili Karikatür dergisi dostları, MİZAH DOSYASI'nda geçen ay başladığımız karikatür tarihine doğru yolculuğumuz bu ay da sürüyor, o halde kaldığımız yerden devam edelim...

Karikatür tarihine yolculuğumuzda geçen ay dünyada bilinen ilk karikatür dergilerinin çıkışına ve sonrasına doğru bir yolculuğa ilk adımı atmıştık... İlk dergiler; **La Caricature** ve **Charivari** Fransa'da yayımlanmıştı... Sonrasında 1841'de İngilizlerin **Punch** dergisinin çıkışından bahsetmiştik. Karikatürün ve dergilerin tüm dünyada belli bir patlamaya ulaştığı 1850'li yıllardan 1860'a geldiğimizde Fransa'da Nadar yönetiminde daha çok güncel konular üzerine yazı ve çizgilerin görüldüğü; **Petit Journal Pour Rire** (Gülmek için küçük gazete anlamında) yayımlanmaya başlar. Bu gazete içerisinde **Cham, Gavarni, Robida, Bertali, Riou, Grevin** ve **Gustave Doré** gibi çizerler yer alırlar...

1862'de ise, özellikle asıl etkinliğini 1910-1925 yılları arasında; "Kadın" üzerine çizen çizerleriyle kazanacak olan **Vie Parisienne** (Paris Yaşamı) **Marcellin** yönetiminde yayımlanmaya başladı.

1866'da modern karikatürün öncülerinden sayılan **Wilhelm Bosch**'un ilk çizgileri **Filegende Blatter** adlı Alman karikatür gazetesinde karşımıza çıkmaya başlar... Aslında 19. yüzyılın sonlarında en hareketli ülke Fransa'dır gene... Önce 1882'de **Chat Noir** adlı bir grup aynı adlı kabarenin çevresinde aralarında **Willette, Seinlen** ve **Caran d'Ache** gibi çizerlerin yer aldığı bir dergi çıkartır. 1894'te ise **Rire** (Gülmek) adlı yayın çıkar. **Rire**'de çizgileri yer alanların arasında ünlü ressam **Toulouse Lautrec**'i de görürüz... Fransızların bu hrzı kesilmez ve 20. yüzyılın hemen başlarında 1901'de toplumsal ve siyasal konulara ağırlık veren **L'assiette Au Berre** (Yağlı Tavuk) çıkar... Çizerlerinden bazıları; **Juan Gris, Kupka, Grandjovan, Radiquet, Vogel, Veber** ve **Kirchner**'dir...

20. yüzyıla emin adımlarla giren Fransızların 1907'ye gelindiğinde en az 50 civarında mizah dergisi ve mizah gazetesi vardır!.. İçlerinden en önemlileri; **Péle-Méle, Fantasio, Cocorico** ve **Le Canard Sauvage**'dır...

1. Dünya Savaşı'nın çıkışı karikatürcüleri ve mizahçıları durdurmak bir yana tam tersine daha da atak bir hale getirir ve 1. Dünya Savaşı yılları içerisinde (1914-1918) mizah dergiciliği daha da gelişir... Savaş yıllarında **Rire** artık; **Rire Rouge** adıyla yayımlanır. Yani "Gülme"de artık kırmızılaşmıştır!..

Savaş yılları içerisinde, 1915'te Fransa'da çok önemli bir siyasal mizah gazetesi de çıkmıştır ki, özellikle onun adını anmak gerekir... Bu önemli gazete, upuzun ömrüyle de tarihe geçmiş olan (Bugün 86 yaşındadır) **Le Canard Enchaine**, yani Türkçesiyle **Zincirli Ördek**'tir.

Le Canard Enchaine'in en önemli özelliklerinden biri de, sırtını asla büyük sermayeye dayamadan, reklamsız bir şekilde çıkması ve sahiplerinin de kendi yazar-çizerleri olmasıdır ki, bu model artık karikatür dergisi çıkaran herkes için geçerli bir model haline gelmiştir, özellikle de ülkemizde!..

Le Canard Enchaine'in 1990'lı yılların başındaki tirajı 100 binler civarındadır... Uzur ömür açısından bizim Akbaba dergisine de (Akbaba bazı aralarla birlikte 55 yıl çıkmıştı) epeyce fark atan **Zincirli Ördek** zamanında bir Fransız cumhurbaşkanını, **Valery Giscard D'estaing**'i de koltuğundan etmiş bir siyasal mizah anlayışındaki sivriliği hep korumuştur... **Zincirli Ördek** gazetesinin üslubu ağır ve sivri bir mizah dili taşırken bu üslup biraz bizim Osmanlı döneminde ağır hicivleriyle kelle yitiren o hiciv şairlerimizin üslubuna benzetilebilir...

20. yüzyılın 1. Dünya Savaşı sonrası yıllarına geçildiğinde artık bu tür dergicilik iyice yerine oturmuştur... 1925'te de Amerika'da önemli ve ünlü bir yayın; **New Yorker** yayımlanır. **New Yorker** adlı bu dergi de "**Yazısız**" karikatürün babası sayılabilir. **New Yorker**'da görülen farklılıklar oldukça önemlidir... Çizgiler artık iyice sadeleşmiştir... Konular abartmalardan uzaklaşıp daha çok çizgi ağırlığına yönelmiştir... Bununla birlikte daha vurucu ve çarpıcı konular karikatüre girmiştir... Çizgi böylece konunun yanındaki gerçek yerini bulmuştur artık.

Aslında öncü **New Yorker** gibi gözükse de, bu çizgiyi öne çıkaran karikatürün temelleri gene de Fransız çizerleri tarafından atılmıştır... Ancak bunlar bu işi epeyce dağınık kulvarlarda başlattıklarından öncülüğü bir yerde **New Yorker**'a kaptırırlar. Peki kimdir bu Fransız çizerler? Sayacak olursak; **Effel, Tetsu, Chaval, Andre François, Mose, Maurie Henry** ve diğerleri...

Çizginin konuya karşı "ağırlığını" hissettirdiği bu dönemde "**kara mizah**"ın da ilk harçları atılır... Almanya'da; **Kley** ve **Grosz**, İngiltere'de; **Lesile Starke, Hoffnung, Ronald Searle** gibi karikatür sanatçıları 2. Dünya Savaşı ile daha da parlaklaşan bu tarzın önemli isimleri arasında sayılabilir.

2. Dünya Savaşı'nın bitiminde, yani 1945'te yayımlanan bir karikatür albümü, karikatür dünyasında bomba gibi patlar!.. Bu albüm Romen asıllı Amerikalı sanatçı **Saul Steinberg**'tir ve albümü de **All In Line**'dır.

Fransa'da da 2. Dünya Savaşı sonrasında yepyeni bir kuşak ve yepyeni konular ortaya çıkar... Bu dönem ve 1950 başları karikatürün artık, soyut kavramlara ve konulara yöneldiği yeni bir sayfa açar karikatür ve mizah tarihinde...

İşte o dönem bizim çizerlerimizi de fena halde etkilemiş ve bizde de sonrasında; "**50 Kuşağı**" adıyla anılan pek çok çizer ve pek çok mizah dergisi çıkmıştır ortaya... 60'lı ve 70'li yıllar çizginin beşiği olan Batı ülkelerinde "**çizgi-roman**" dergiciliğinin de öne çıktığı yıllardır... 80'lerle başlayan bir sürecin sonunda özellikle 90'lı yıllara gelindiğinde başta Fransa'da olmak üzere mizah ve çizgi-roman dergilerinin artık eski tadlarını yitirmeye başladığı ve yavaş yavaş kapandığı bir döneme girilir... Artık daha çok çizerlerin düzenli olarak yayımladığı kendi albümleri vardır ortalarda...

Evet sonuçta bugünlere kadar geldiğimiz bir yolculuk noktasında "**Mizah Dosyası**"ndan bu aylık bu kadar... Yolculuğun bir başka boyutunda buluşmak üzere, önümüzdeki ay görüşene dek **GÜLEKALIN**...

MURAT ÖZMENEK

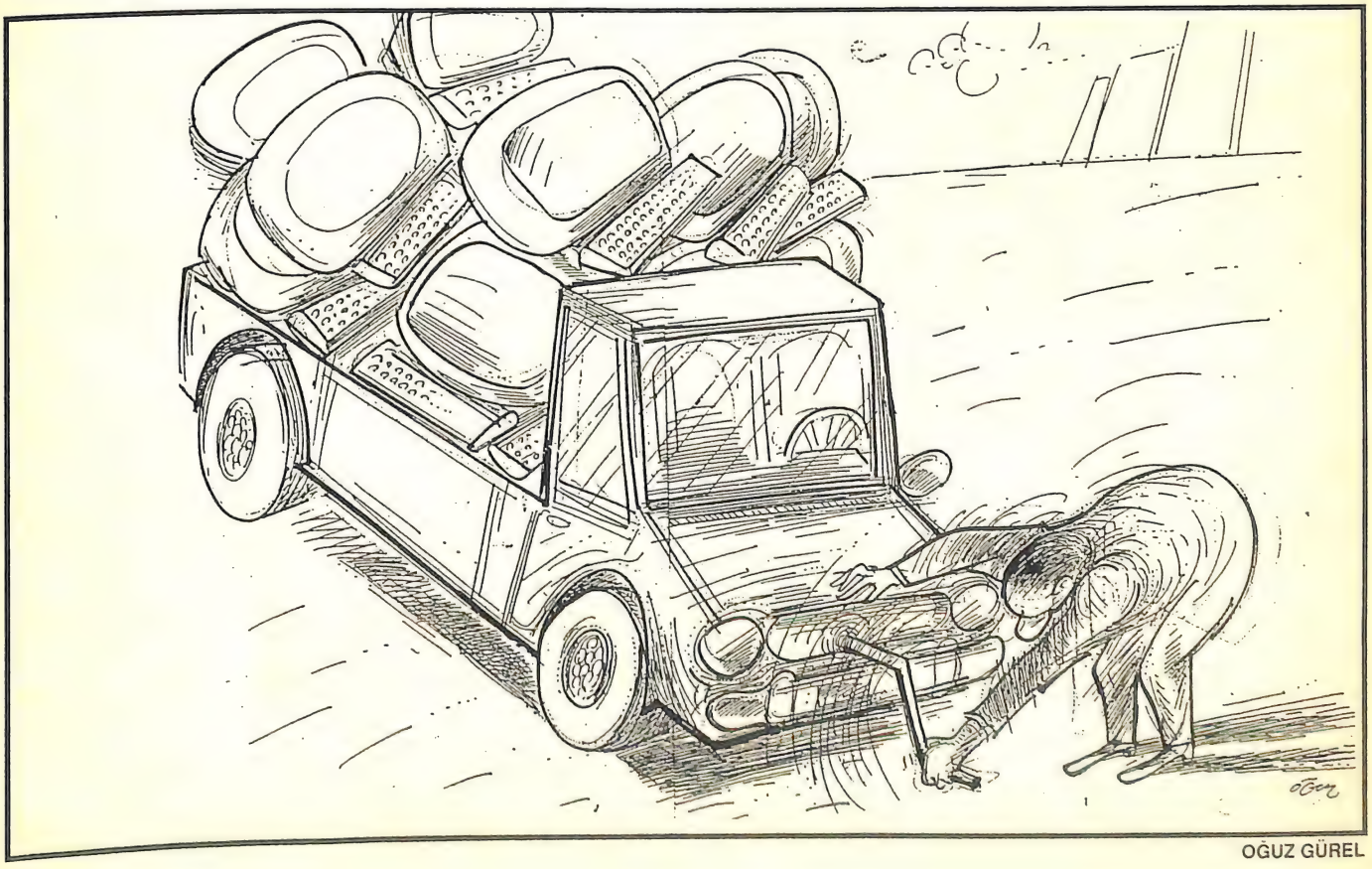

OĞUZ GÜREL

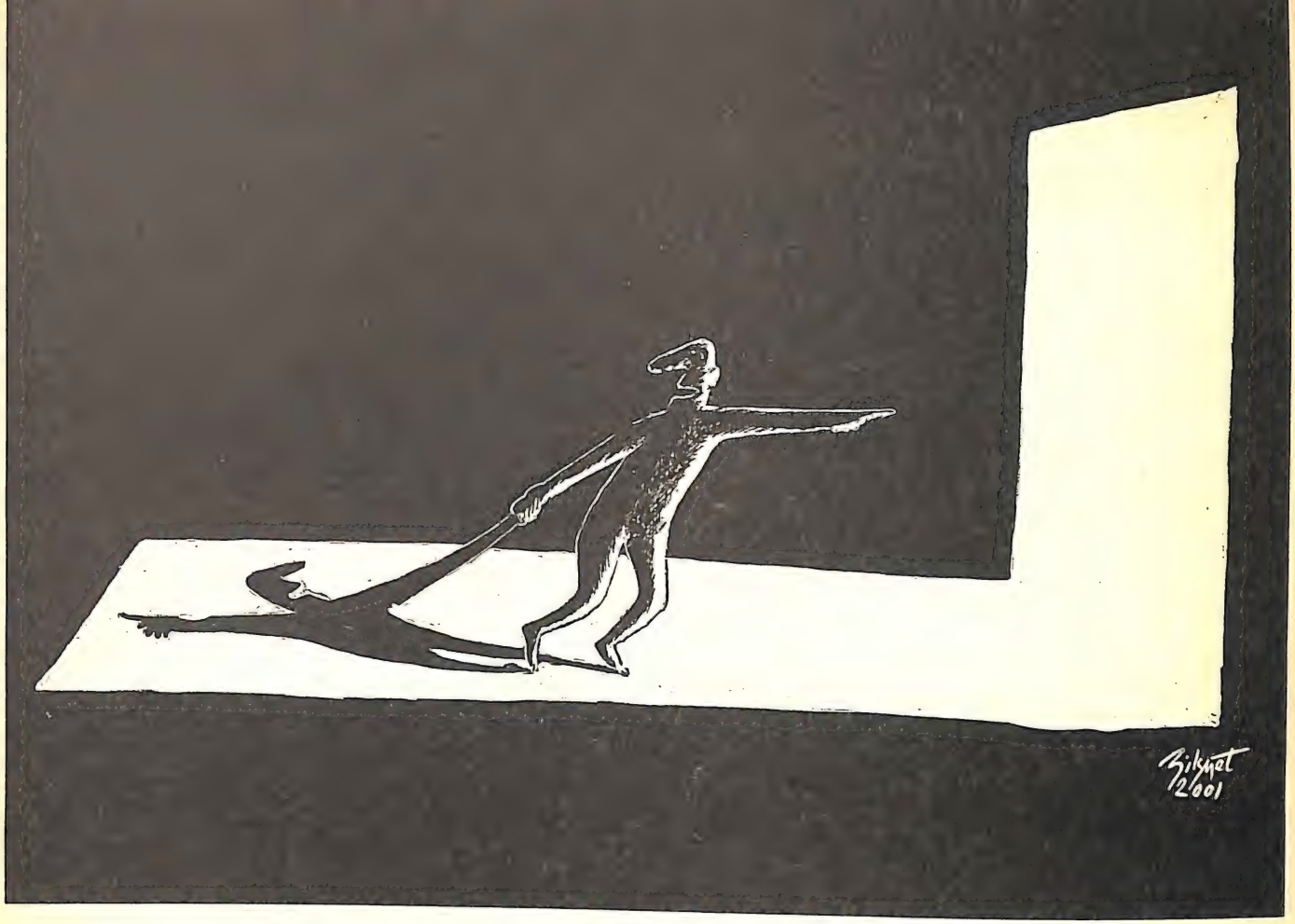

HİKMET CERRAH

BORISLAV STANKOVİÇ (Yugoslavya)

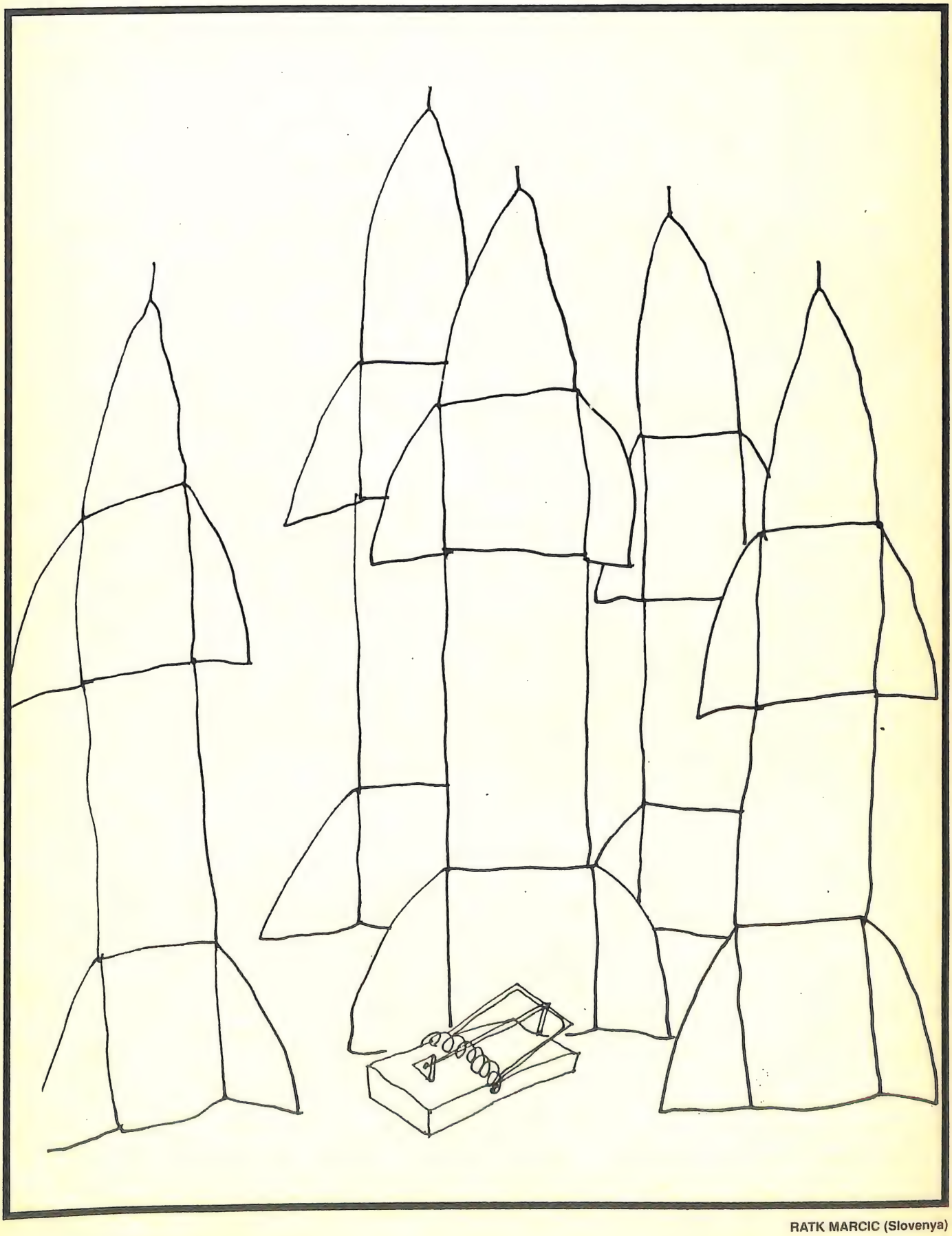

RATK MARCIC (Slovenya)

KÜRESEL SERMAYE MABEDİ, FETHULLAH GÜLEN VE NOSTRADAMUS

ÖZGÜR ARHAVİLİ

Küresel Sermaye, mabadı, pardon mabedi, F. Gülen ve Mostradomuz... Kusura bakmayın bugün "Sür(t)me" günüm. Anlayacağınız... Sürçme günüm, Nostradamus diyecektim... "Bırak bunları da; Mabedin, Gülen'in ve Nostradamus'un birbiriyle ilgisi ne? Ne diye sıraladın ibrik gibi bunları? Bunların yanıtını ver!" "Ne bileyim ulan... Sen beni Para vidim aldım, Engin Ardıç mı sandın? mı ki bunların aralarındaki ilişkiyi hemencacık tahlil edip çözeyim! Dallama Dümbük... Olaylara ilgisiz de kalamazdım ya?! Ne yani; "Six ile Toshak ip ile kuşak!" deyip kulağımın üstüne mi yastaydım? Altı dururken, üstüne un mu serseydim?!.."

"Ne olayı, olayları; anlayamadım?"

"Uyuyorsun be ulan kardaşım! Bilmiyorsun... Amaraka'nın makarası boşaldı... Yani beyninden ve kalbinden vurdular. Yani Washington'daki Pentagonu (Savunma Bakanlığı) New York'taki **küresel sermaye tapınağı, Dünya Ticaret Merkezi**ni (World Trade Center-WTC) teröristler uçaklarla vurdular, yani yaklaşık bir (1) km. uzunluğunda yedi kuleli tapınağın ikizini, yani gökdelenlerin ikisini, göklerin külhanisi Boeing yolcu tayyaresi ile vurdular! Yani WTC ile Boeing havada çarpıştırıldı. Yani kani; anlar gibi yapacağın; ABD, 10 binlerce masum sivil insanını ve de 70 milyar dolarını kaybetti. (Bu işte acaba diyorum yeni Türk büyüğü ATO S. Aygün'ün tırnağı olabilir mi?.. Bilemeyeceğim vallaaa!" "Sadece Dolar'ımı? 12 ton altununu da yıkılan ikizlerin enkazı altına verdi.

Öylesine bir altın vuruş ki bu vuruşta ikizler dolar üstüne düşerken, küresel korku yanında etrafa yeni yeni teoriler, tümceler ve olası ihtimallı mümkün komplolar ve de kehanetler saçtı... Başta Nostradamus kehanetleri ve Numeroligstlerin (numara keranecileri) 11 (onbir) sayısı için gündeme getirdiği 11'in kehanetleri. Düşünün ki iki Boeing uçaktaki toplam 70 bin ton litre yakıcı akaryakıt ile 220 bin ton çeliğin kullanıldığı bir o kadar da yapı malzemesinin yeraldığı devasa mühendislik yapısı çarpışıyor... Binyılın çarpışması, binyılın terörü binyılın bing-bang'ı adeta... Böylesi evrensel tokuşmada etrafa neler saçılmaz neler... Topla toplayabilirsen.

Bu devasa mühendislik yapısının, Yedi Kocalı Hürmüz misal örneği gibi yedi kuleli yapı olmasına karşın tek bir sahibi vardı... ABD. Yani dünya sermeyesinin tek egemeni... Kendisini dünyanın tek erkeği (kocası) sanan ABD öylesine bir tokat yedi ki adeta şok oldu... İkinci şoku aka konduğunu savlayan fakat genelde ...oka konan R. Muttar'dan geldi... R. Muttar yedi kuleden birini kaçırıp konuşturmuştu. İşte bu ikinci şok ABD'yi bitkisel hayata soktu. Soktu çünkü... R. Muttar'ın 'Filistin askısından beter' soru askıları kuleyi Yunus Bülbül gibi öttürdü...

Muttar'a göre olay 11 Eylül 2001 Amerikan sabahı oldu. Bizim 12 Eylül ile örtüşen yanları; her ikisinin de eylülde ve sabah olması ve basınç ile sıkışıklık yapıp topluma korku ve azap vermesi. Örtüşmeyen yanları, aralarındaki bir günlük fark... Yani (12-11)=1 (bir) gün. Bu bir günün önemli olmadığını, asıl farkın kendisinden başka kimsenin çözemeyeceğini söyleyen Muttar, bu binyılın vakasında, hemen olayın faili meşhur faili musebbip suçlularına geçti. Muttar'ın söylettikten sonra söylediğine göre suçlular "Ne kör imam, ne yıllardır insanları usandıran Usame Bin Laden, ne Talebe Talibanlar, Afganistan, Pakistan, Tacikistan, Özbekistan, Irak, İran, İra, ETA, MTA, MTOR taşı, Kamer Genç, Develili Hussam, Matmaca ve Fikri ile Işığı, ne; Sistem kırıcı diye tanımlanan siber teröristler (Hacker'ler), açığa alınan işsiz süper bilgi donanımlı CIA ve KGB ajanları, Küçük Büyük İbolar, Japonlar, İkizlerin Mimarı Minoru Yamasaki, Laponlar ve de Gurkalar (Nepal Askerleri), Ne Sarı (Çin), Ne Zenci, Ne Beyaz, Teksas, Alaska, Ne Apaçiler, Ne Metin Oktay'ın tacını halleden paragöz Torinolu Şaban, Ne ben, Ne sen... ne de tüm bu cisimlerin konsorsiyumunda oluşturulacak "3T Ulus Ötesi Terörist" grup dediğimiz taktisyen, teorisyen ve terorisyen bileşenlerinden oluşan binyılın zekası terörizm... Muttar'a göre suçlu ABD, F. Gülen ve Binyılın Son Kahini Fransız Hekim Michel de Nostradamus ve canavarlar üretip, ABD'de ve Dünya'nın Rusya'nın çeşitli masum sivil halkını katlettiren sen ve onlar...

250 yıllık efsaneyi, yani George Washington'dan başlayıp George Bush'ta biten efsaneyi korumak için kurduğu "Uzay/Nükleer Kalkanı"nı sermayeye WTC tapınaklarıyla deldirip NMD'yi (Ulusal Füze Savunması) ihmal eden ABD, R. Muttar'a göre baş suçlu. İslamiyetin yobaz karanlık neferlerini GOMONİZM korkusuyla tespih ve tetik çektirip, önüne kurt katarak ülkemizi ve ülkeleri kamplara bölen ABD imiş... Ülkemize eylül fırtınası sarıp ülkesinin eylül ayında ağıt yakmak zorunda kalan ABD, yine Gomonizm korkusuyla yeşil hat kurup ve burdaki terörizmin teorisyenlerini beslemiş. "F. Gülen'in ne işi var sende? O karanlığın potansiyeli, insanlığın dinamitinin... Evet sende ne işi var. O ve gibiler elinde patlamaya başladı. Farkında mısın?.?" diyen Muttar hızını alamamış olacak ki, bastırdı. "Bunlarla mekansız toplumlar yaratarak, terörizme ulus ötesi kimlik kazandıran ve uydu ülkelerin ulusal güvenlik, derken 'küresel terörizm' karşısında 'küresel güvenlik' sürecine dünyamızı sokan sen değil misin? Uyuşturucu kaçakçısı Usame bin Ladin'i yıllarca sırtında taşımaktan usanmayıp masum sivil halkın başın abela eden sen değil misin?

Sen kendini ne sanıyorsun? Japonların... harbi baskınını Pusthae Hir'oşima saldırısı ile bastıran sen, ülkendeki Eylül fırtınasını bastırabileceği düşünebiliyor musun? Tapınağını vurdular 70 milyar dolar kaybettin. 50 milyar koymuşsun (sürmüşsün) piyasaya. "Aklıma" bilmem kaçıncı Türk büyüğü Özal geldi, koymak!" deyince... Ne diyordu "1 koyup 3 alacağız. Tam zamanı bin koyup bin almanın... Tabii ki üçün birini de almak var... "Özal Hortlamazdan sen koymana devam et! Kurtulursun belki!.." diyen Muttar diğer suçluya geçti:

"Bu işte, bir diğer suçlu sensin Nostradamus. Niçin? Çünkü sen 1556'da (16. yüzyıl) **"Tanrının şehrinde büyük gök gürültüsü olacak, iki kardeş ayrı ayrı parçalanacak."** diyerek 11.09.2001 Amerikan **Eylül Fırtınasında** yıkılan ikiz kuleleri kastettiğini söylüyorsun. Ulan dallama, ikiz kuleleri bildin madem, aşağılık herif uçakların kaç adet olduğunu ve kaçıncı kata çarpacaklarını niçin söylemedin... Bana "O zaman uçak yoktu ki" diyeceksin... "Olsun! Olsa da kodum, olmasa da!" Kehanetini "Büyükşehir yanarken üçüncü büyük savaş başlayacak!" diye noktalıyorsun... hani; tarih/ay, gün, saat istemiyorum, yılını bile veremiyorsun? Nasıl vereceksin? Sen değil miydin 25 Nisan 1943 yılında kıyamet kopacak diyen? Neden kopmadı? Kopmayacağını biliyordun! Hem de bal gibi. İnsanlar biraz daha "Seni ansın diye 25 Nisan 2038 yılına ötelemişsin Kıyamet Gününü" Atan atana. Senin gibiler (şarlatanlar) senden sonra sırasıyla önce; "13 Kasım 1900'de kıyamet olcek dediler olmadı... Hızlarını alamadılar başladılar atmaya; 1910, 17 Aralık 1919, 19 Şubat 1925-10 Ekim 1932, 24 Mayıs 1954, 28 Şubat 1962, 28 Ekim 1992"... Hiçbirini tutmadı... Bu tarihlerden biri de sana aitti. (25 Nisan 1943) sonra 25 Nisan 2038'e erteledin... Gerçi atıcılardan biri daha ötelere atmış (14 Nisan 2126 Harvard-Smitsolan)... Kıyamet kopacak diye...

Ulan siz kahin misiniz? Size kahin diyenlere ben ABD'nin kulelerini... Bakın; kahin kehaneti nasıl olurmuş göstereyim size "Küresel saldırı devam ettiği sürece Tanrının şehrinde 2 mi desem 3 mü desem bilmem kaçıncı bin yılında... (Yok yok kesin rakam vereyim) 15 Nisan 2951 yılında (Bini düşün benim doğumum tarihimi bulursunuz... Tesadüfün bu kadarı da fazla. Demek ki benim doğumumdan 1000 yıl sonra kıyamet var) kıyamet kopacak... Ama nasıl? Dedim ya yukarıdaki gibi küresel saldırı devam ederse. Gezegen bitecek... Gezegeni bu hale getirenler... Buldukları mega gezegene, **çağın Nuh'un** gemisiyle kaçacaklar ve eski gezegenlerini nükleer saldırılarla... tümden yok edecekler...

Aşağıda kalan (yıllardır sömürülen, itilen, kakılan ve itenlere, kakanlara, din ve milliyetçilik aldatmalarıyla oy veren) salaklar... Efendilerinin nükleer saldırısını kıyamet sanıp 15 Nisan 2951 yılında "İşte kuran, işte kıyamet! Bu ülke sizinle gurur duyuyor?!" Nidaları ile, kıyameti salavat getirerek karşılayacaklar ve "yaşadığı sandıkları gezegenden ebediyen s... olup gidecekler..." diyerek yüksek irtifalı değerlendirmelerine R. Muttar son verdi...

O gün bugün izine rastlanmayan R. Muttar... rivayet o ki giremediği Nilüfer Çayı kıyılarındaki kuleleri etrafında dolanırken görülmüş... Beste yapıyormuş. Sözlerinin bir kısmı "Oy kuleler kuleler - Nerene girdi güzeler - Acı var mı acı?" şeklinde olan bestesinin adı: "AMERİKA, ACIDI MI?!" imiş...

METE ARİF TOKMAK

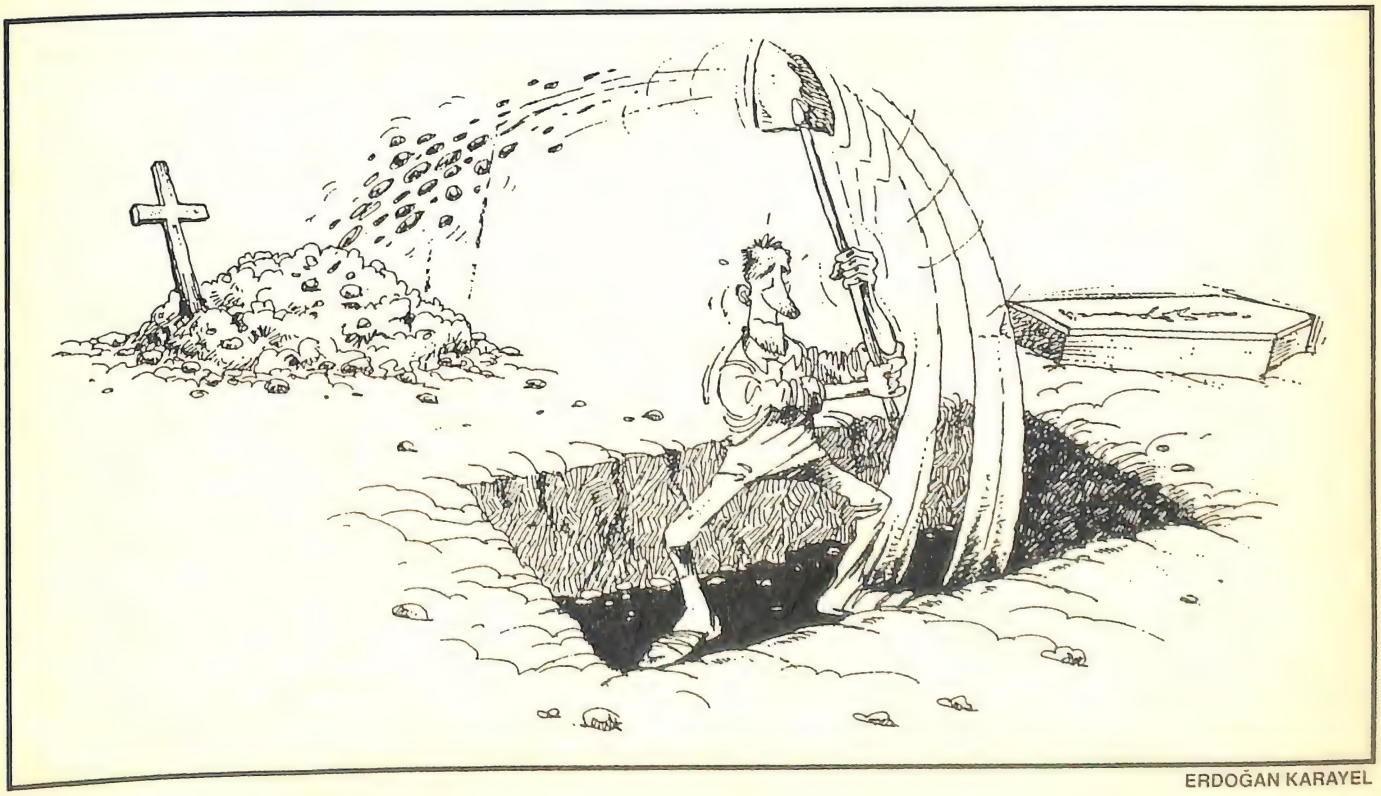

ERDOĞAN KARAYEL

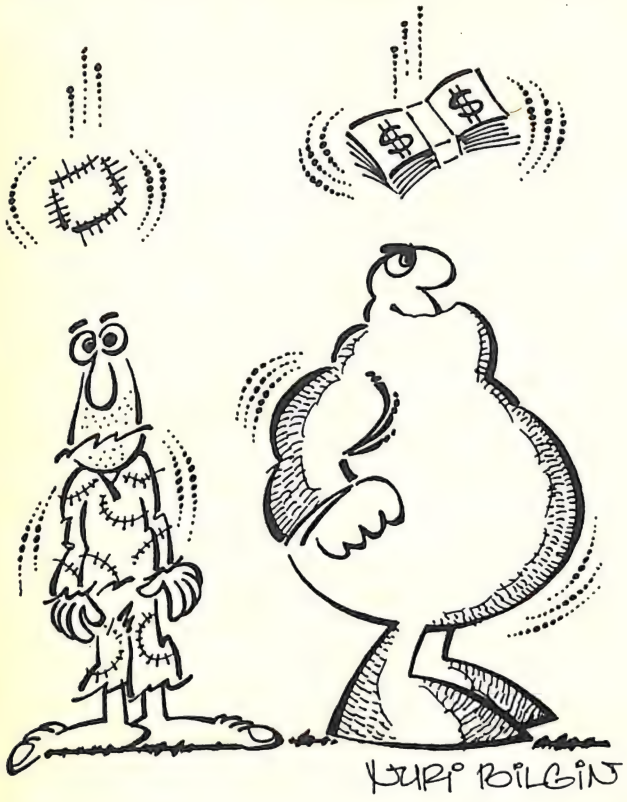

EKONOMİK DURUM !...

NURİ BİLGİN

BURHAN ÖZOYAL

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

TERS ELEKTRİK...

Yener Çakmak Anlatıyor:

Küçük yaşlarda resim çizmeye merakım, okuduğum çok sayıda çizgi romandan kaynaklandı. Onlara bakıp çizerek başladı çalışmalarım. Ortaokulda öğrenciyken, mahallemizde benden dört-beş yaş büyük olan Ali Eşref adında bir arkadaşım vardı. Şimdilerde diş hekimliği yapan Ali'nin merakı gazetecilikti. O yıllarda Objektif adında haftalık amatör bir gazete çıkartmaya başladı. Gazetenin yazarları, mahalle arkadaşlarıydı. Benim resim çizdiğimi bilen Ali, benden karikatür çizmemi istedi. İşte böylelikle ilk karikatürlerim 1966 yılında Ali Eşref'in Objektif gazetesinde yayımlandı. Ancak yayımlananlar ilk karikatürlerim değildi. Bu oladan önce, kurşun kalemle çizdiğim karikatürleri göstermek üzere Akbaba dergisine rahmetli Yusuf Ziya Ortaç'a götürmüştüm. Herkese sert davrandığı söylenen Yusuf Ziya ile, iyi bir elektrik yakalamamdan doğan güzel bir ilişki yakalamıştım. O yıllarda çocuk yaşlarda olan bana, büyük bir adam gibi davranıyor, odasına konuk ediyordu. İlk karikatürlerimi götürdüğümde, beni karikatürün nasıl çizildiğini öğrenmem için rahmetli Bülent Şeren'in masasına götürdü. Fakat her nedense Bülent Şeren'le iyi bir elektrik yakalayamadım. Karikatürün hangi araç gereçle, nasıl çizildiğini ondan öğrendim. Buna karşılık her nedense daima Bülent Şeren'in beni Yusuf Ziya'dan kıskandığını hissettim. Örneğin, daha sonraki günlerde çizdiğim karikatürleri Yusuf Ziya'ya göstermek, onun değerlendirmelerini öğrenmek istiyordum. Bülent Şeren, benim Yusuf Ziya'nın odasına girmemi engelliyordu. Ben de boş durmayıp, bir fırsatını bulup Yusuf Ziya'nın odasına dalıyordum. Bu davranışım da onu çileden çıkarıyordu. Herhalde Bülent Şeren'le kutuplarımız ters, Yusuf Ziya ile ise aynı yöndeydi. Çünkü Bülent Şeren'le hiçbir zaman dost olamadım ama dramatik bir şekilde canına kıyışına derinden üzüntü duydum.

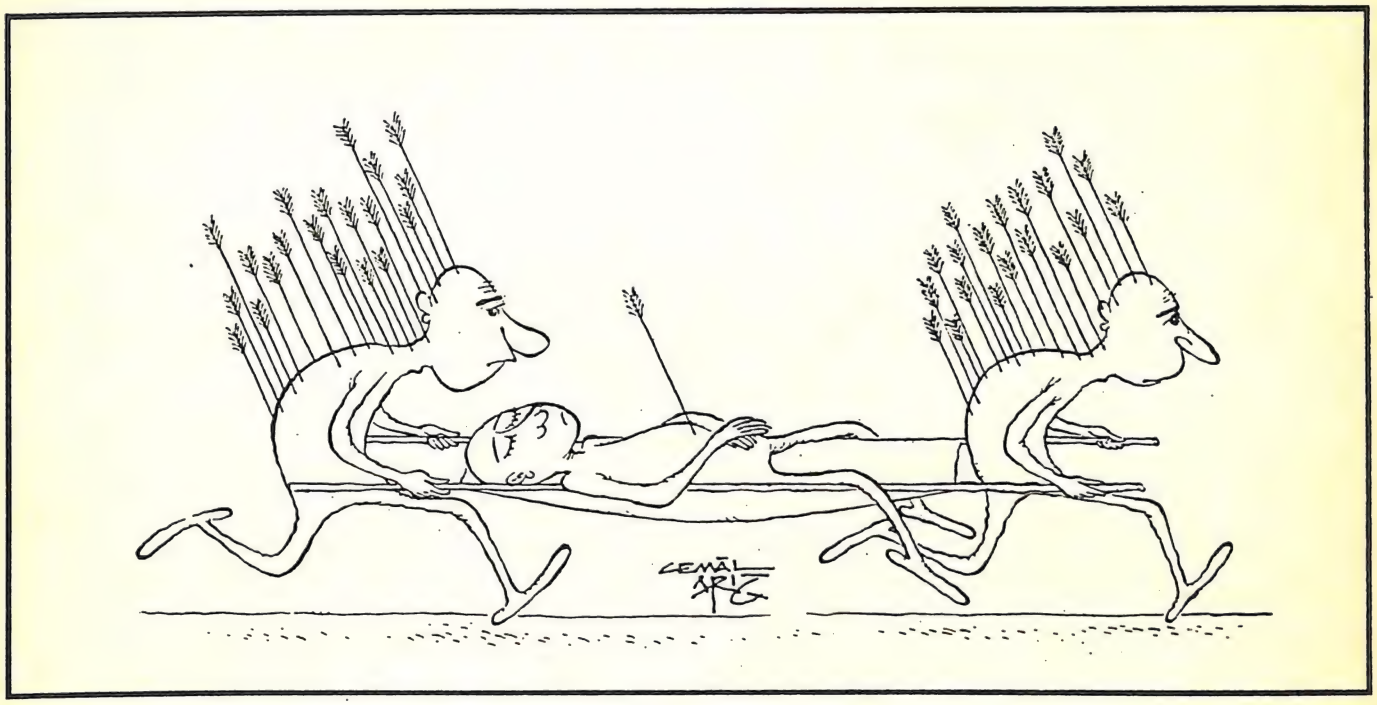

CEMAL ARIG

TAYFUN AKGÜL

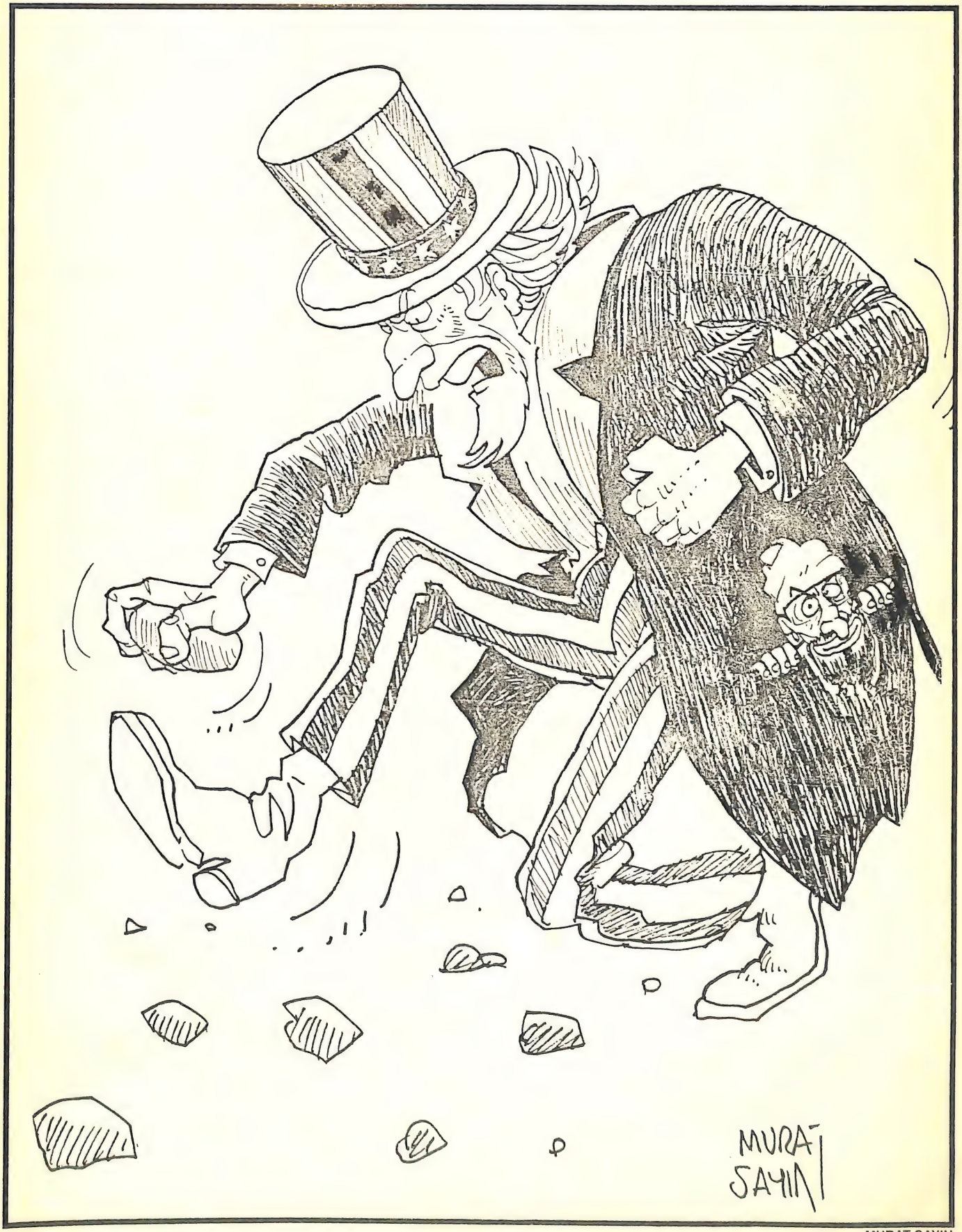

MURAT SAYIN

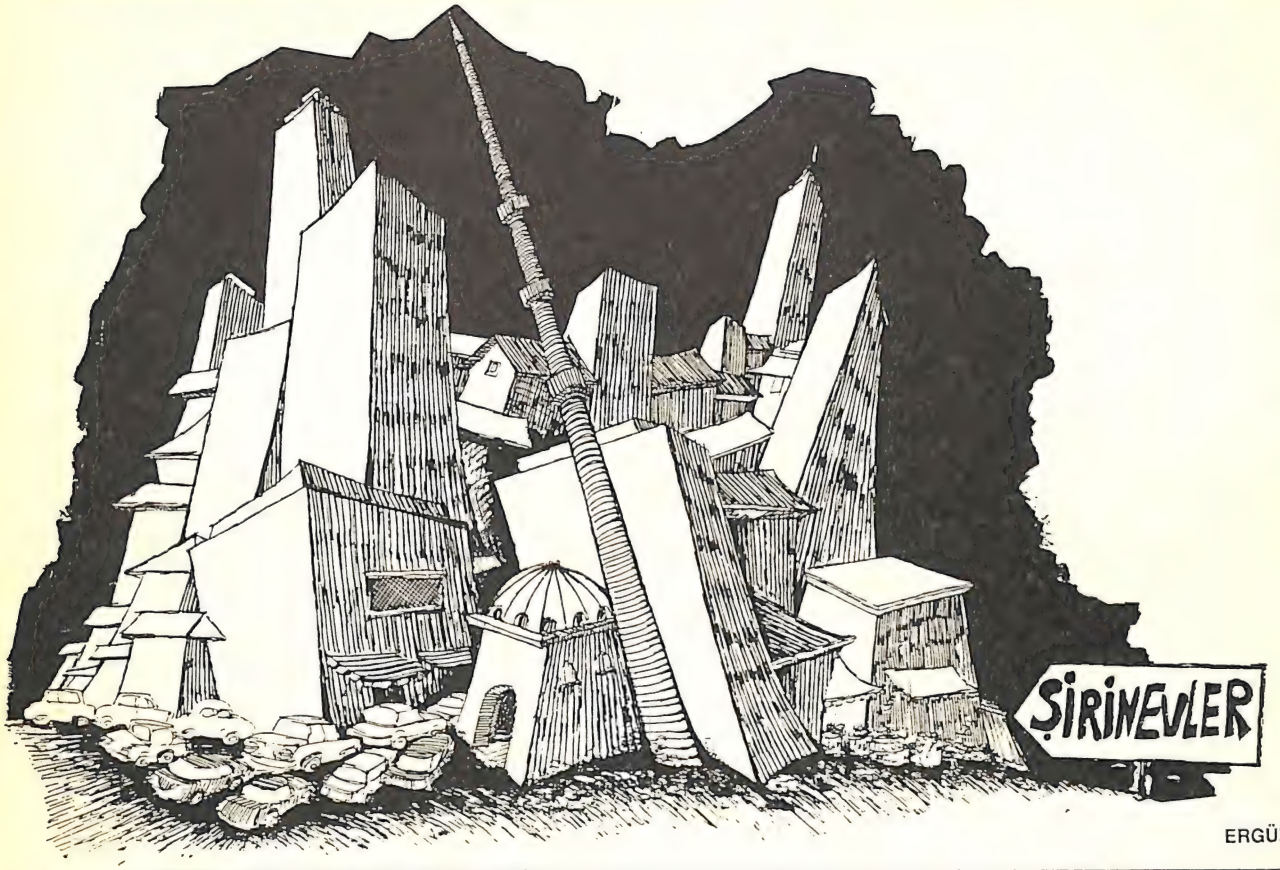

ERGÜN GÜLEN

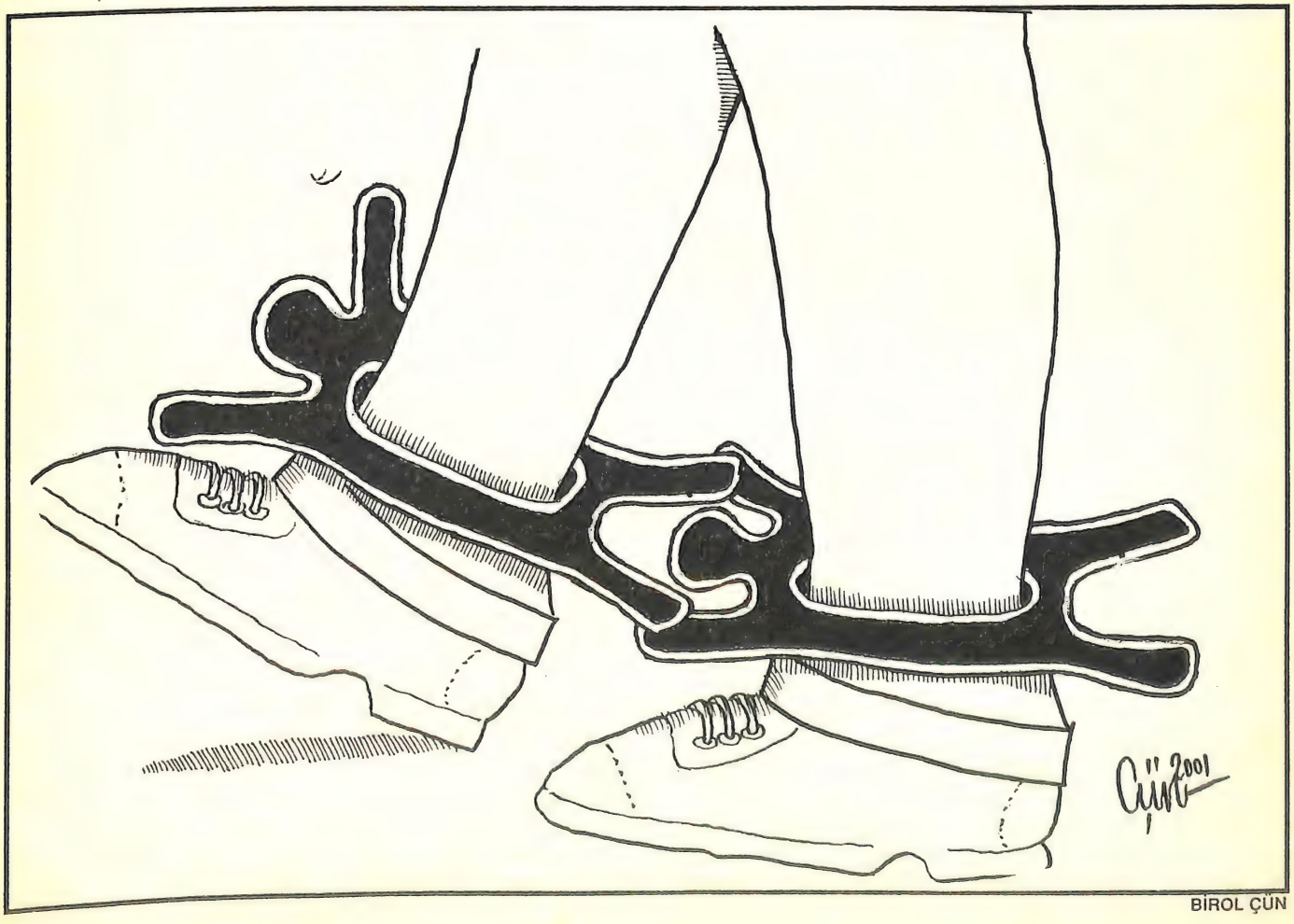

BİROL ÇÜN

KARİKATÜRKÜCÜ

Bülent Okutan

U.S.A. ME BİN TERÖRİLLALLAH

Üzülme be Sam Amca... Vallahi biz de yanıldık. Bizler de sizler gibi tehlikenin hep kuzeyde olduğunu düşünür dururduk. Bizi öyle şartlandırmışlardı. Yaramazlık yapan bebelere analar bile; "Uyu bakim. Uyumazsan gomonistler gelir seni ham yapar." derdi. O bebekler büyüdü de Laleli'de Aksaray'da o gomonist gızları ile arkadaş oldu. Üçüncü sınıf fuhuş otellerinde acayip muhabbetler kurdu. Bir tarafta bizim kara bıyıklı maçolar, bir tarafta sarışın yeşil gözlü tornadan çıkmış komünist ülke kızları... Bize kuzeyden gelecek tehlike diye anlattıkları meğer bunlarmış. Aslında biz inanmadık tabii ki bu safsatalara ama inananlar kalaşnikoflu bombalı işgalci teröristler bekliyorlardı. Senaryolar hep bu yolda yazılmıştı. Sizin de az seyretmemiştik hani Hollywood yapımı Alaska casus filmlerinizi. Sovyetler'in hiç haberi yokken onlarla girdiğiniz soğuk savaş yılarını. Hani her defasında onların perişan olması ile "The End" olan kahramanlık senaryolarınızı.

Ama olmadı Sam Amca böyle bir şey hiç olmadı. Ne sizde oldu ne bizde. Sovyetler sizin senaryolarınızdan dağıldı. Parça parça oldu. Kimsenin etlisi ve sütlüsü ile uğraşmıyorlar. Zaten votkadan başka kötü bir alışkanlıkları da yok. Emperyalizm falan gibi. Dedelerine rahmet olsun.

Keşke tarihler 11 Eylül 2001'i hiç göstermeseydi, pas geçseydi. O zaman bunları yazmamış olurduk... Dünya küreselleşme yolunda ilerlerken senaristlerin bile hayal gücünü zorlayacak olaylar yaşandı. New York'ta, kimilerine göre dünyanın başkenti denen yerde. Ve de yine; dünyanın jandarması denen ABD karakolda, makamında otururken dayak yedi. "Kimdir bre bu kendini bilmez." bile diyemedi. Kolluk kuvveti şaşkın şaşkın etrafına baktı; her yer toz duman... Masum siviller ikizlerin enkazının altında kalmış, ölü sayısı binlerce... FBI, CIA, NSA vb. gibi haber alma kuruluşları mışıl mışıl uyumuş ki ne uyuma... Sivil uçaklar roket olmuş, yakıtları napalım. Silahları ise jilet... Benim Hasan Baba ile siyaset konuşmamdan haberdar olan CIA herhalde artık damardan alıyor. Ya da senaryodaki jet ve silahlı tim saldırılarını bekliyor..

Sovyet tehlikesi kalkınca bir rehavet çöktü ki ABD'ye sormayın gitsin. Eee dünyanın ticareti de elinde olunca geriye ne kalıyor, aşk meşk... Ben bunu teşbihte hata olmazsa şöyle yorumladım:

"Vaktiyle bir şehirde, bir kabadayı yaşarmış, boy pos yerindeymiş. Saç sakal ürkütücü. Belinde silah, sırtında ceket, topuklar yumurta. Herkesi sindirmiş bir bıçkınmış. Her şeyde onun dediği olur, astığı astık, kestiği kestikmiş. Kimi esnaf içkisini sigarasını karşılaşmış, kimi harçlığını, kimi yatacak kalacak yerini, kimi de karısını kızını... Polis, bekçi de güç yetiremez onlar da diyetini verirmiş bu kabadayının. Gün olmuş devran dönmüş çevresine verdiği eziyet herkesi canından bezdirmiş. Nihayet biri çıkmış bir gün bir punduna getirip iki tane çakmış kabadayıya... Kabadayı yerle bir olmuş iki seksen bir doksan... Bakmışlar o adam hiç de korkulacak biri değil kof oğlu kof... Kabadayı yerden kalkarken üstünü başını çırpıyormuş; "Kim ulan bana bu fiskeyi vurmaya cesaret eden?" Bakmış daha evvel eziyet eden tüm eşraf takımı karşısında "Ben!" demiş biri. Bir diğeri "Ben!" demiş. "Ben, ben, ben, ben...!" Velhasıl herkes suçu paylaşmış. Kabadayı bu dramatik olayı görünce çaresiz oradan uzaklaşmış, tam kalabalığın arasından geçerken tek kaşını kaldırıp gözdağı vermiş. "İyi!.. Bir daha yapmayın."

ABD'de yaşanan tarihin en dehşet verici terör eyleminin özünde kökleri yıllar öncesine dayanan şiddetin kokuları var. O kültürle yatmış, o kültürle kalkmış bizim Anadolu'da sıkça görülen kan davasına benzerlik var.

Şimdi bu işin faili kişiler ve yardakçısı devletler aranıyor harıl harıl... Farzedin ki adı Abdül, ülkesi Afganistan. Bravo buldunuz! Sam Amca olarak intikamınızı alacağınızdan hatta burunlarından getireceğinizden hiç kuşkum yok. Shakespeare: "Kan kanla değil, su ile yıkanır, öç almanın sınırı yoktur." diyor. Çocuklarımıza bırakacağımız bu dünyada en güzel miras bu güzel söz olmalı bence. Zira bir şeyden daha hiç şüphem yok ki, "Sulan yükseldikçe balıklar karıncaları yiyecek, sular çekilince ise karıncalar balıkları..."

ABD'ye yönelik bu talihsiz ve acımasız saldırının sonunda sivillerin maruz kaldığı şiddete üzülmemek elde değil. Bu binalarda içimizden birinin bir yakınının olması kuvvetle muhtemeldir. Daha da üzüldüğüm nokta; bazı İslâm ülkelerinde bunun göbek atılarak kutlanma talihsizliğidir. Burunda hızma, ayakta halhal, gözde at gözlüğü, zılgıt çekiyorlar. Memelerini sallaya sallaya.

Tanrı sizi ıslah edebilmek için size 2000 yıl önce adına peygamber denilen liderler gönderdi. "Ey insanoğlu birbirinizi sevin, birbirinizle iyi geçinin. Size bahşedilen nimetlerden ortak istifade edin." diye. Siz ne yaptınız? Vahşet... hâlâ birbirinizi Katolik, Musevi, Müslüman diye sınıflara ayırıyor, kan döküyorsunuz. Keşke küreselleşme buradan başlasaydı. Keşke o Tanrı, yaratıp da dünyaya saldığı Frankeştayn'ları görmek için kendi gelseydi, vekil göndereceğine. Eminim onu da egoizminize, siyonizminize, emperyalizminize veya başka bir izm'inize alet ederdiniz.

Elinde vuracak çok şeyin olduğunu biliyoruz. Sakın fevri davranıp vurma Sam Amca! Çocuklarımıza birbirinden intikam almadan yaşayacakları bir dünya bırakmak istiyorsak; buna sebep olanların hepsini bir kefeye koyma! Ben katili biliyorum ve deşifre etmekten çekinmiyorum. Bu işlerin faili U.S.A. ME bin TERÖRİLLALLAH'dır. Onu bulup yok ediniz. Savaşınız onunla olsun.

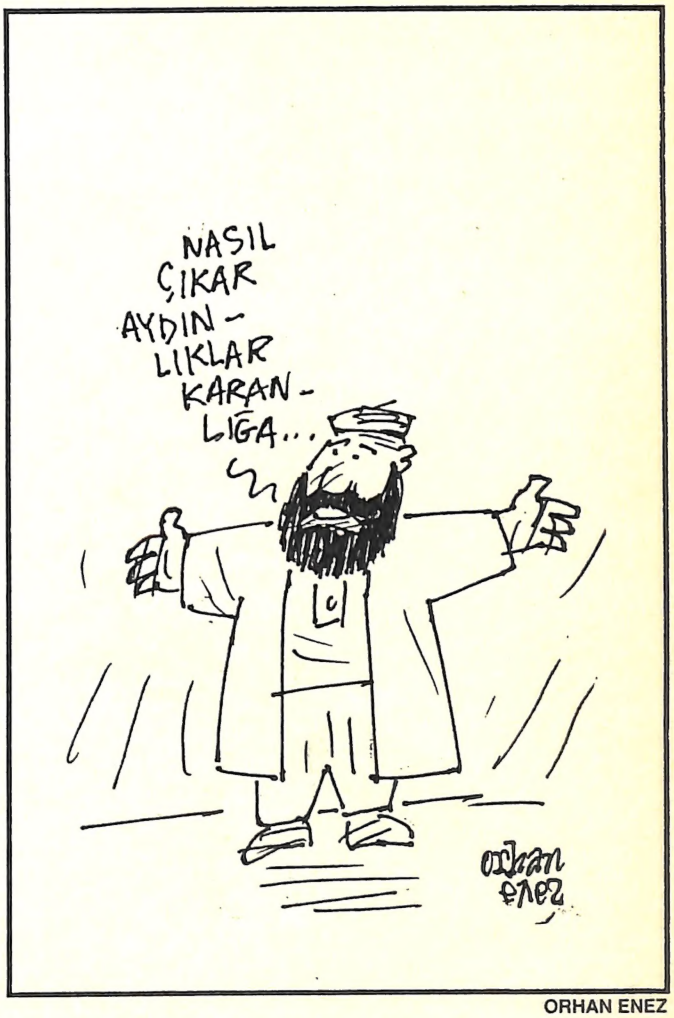

ORHAN ENEZ

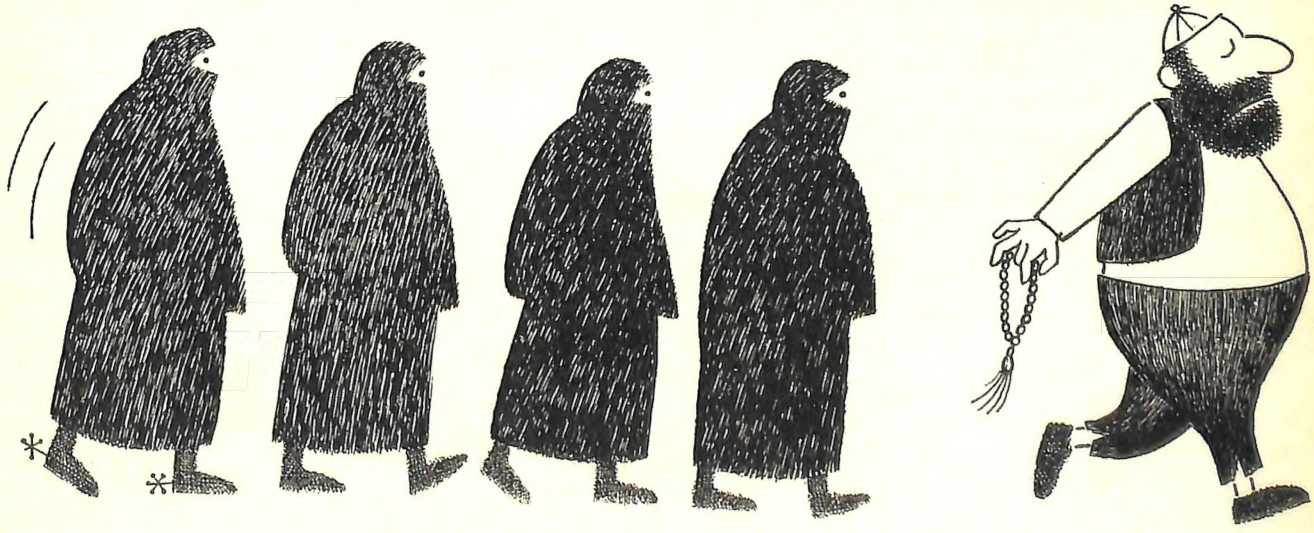

SEÇKİN

HASAN SEÇKİN

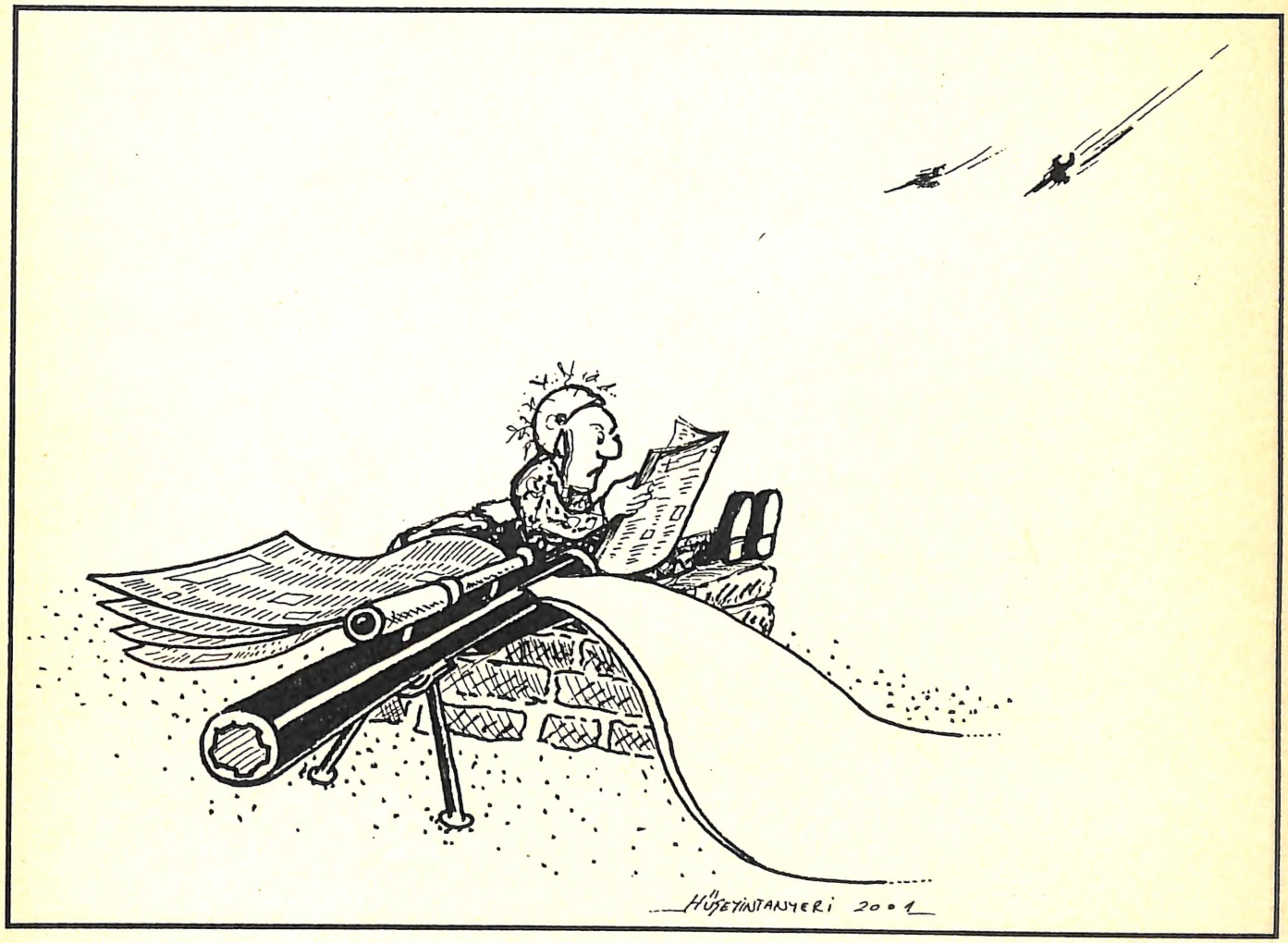

HÜSEYİN TANYERİ

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU — ÇEVREMDEKİLER

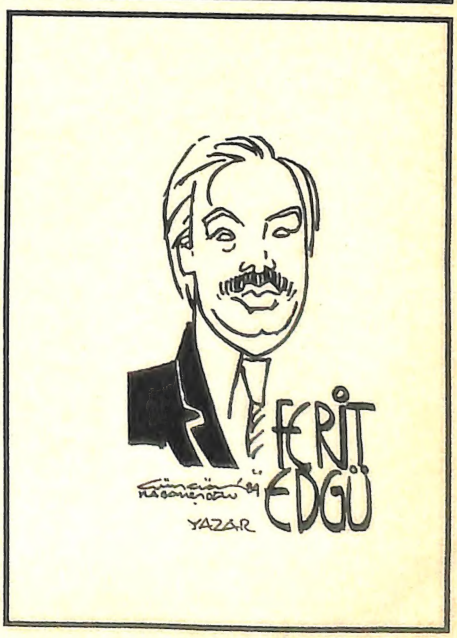

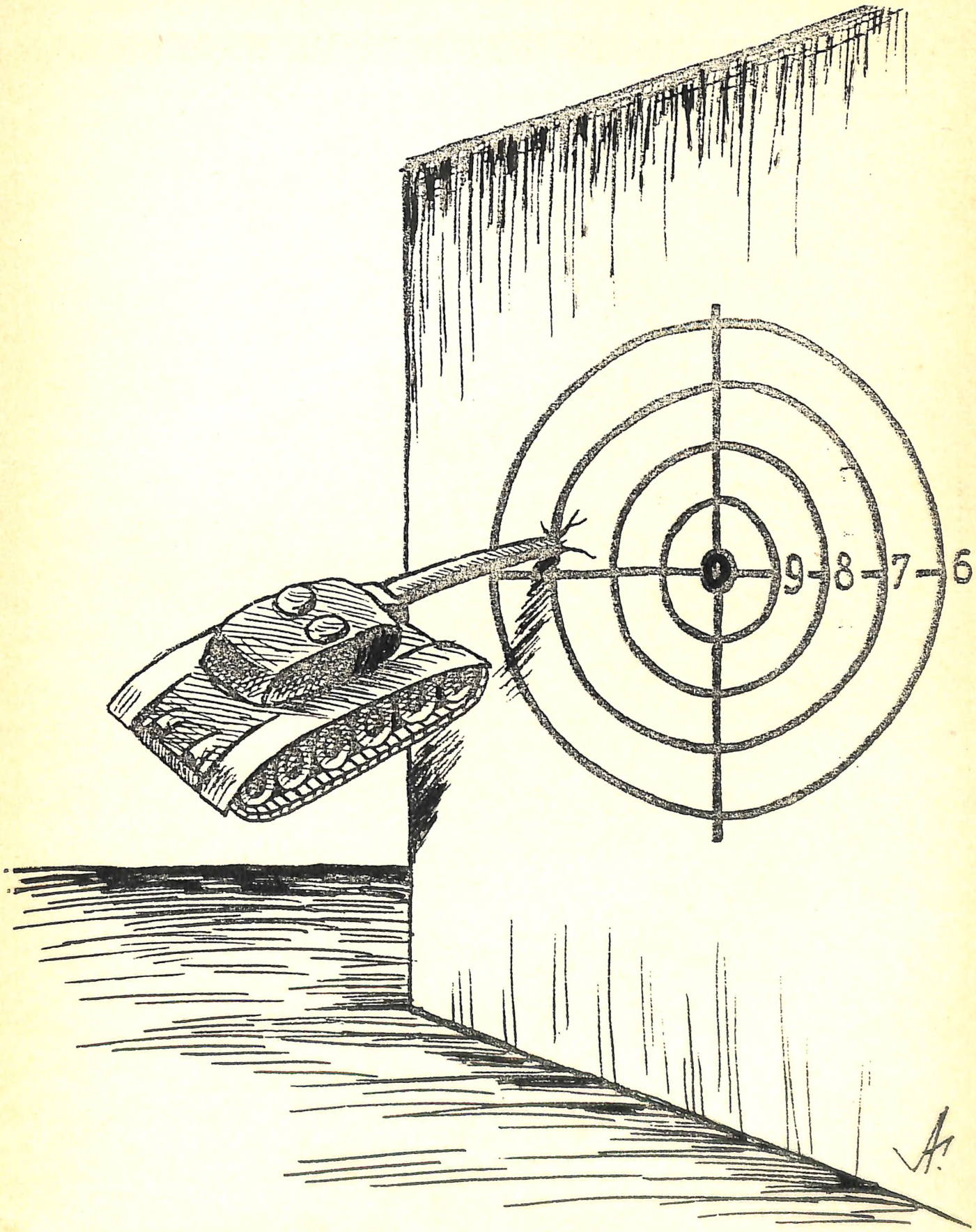

GÜRSKY ARKADY (Beyaz Rusya)

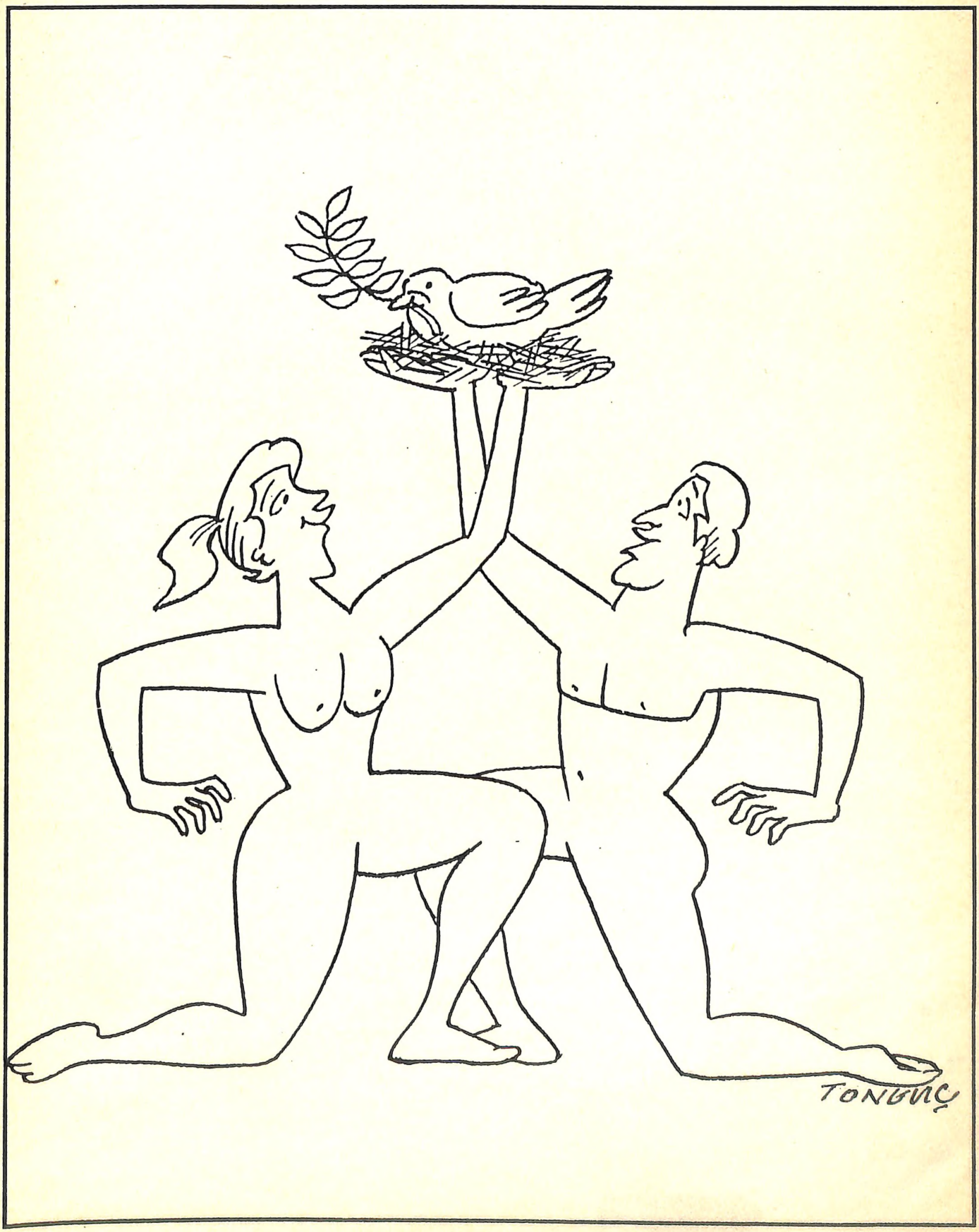
TONGUÇ